



SOKAKLAR BİZİM

Darbe gecesinden beri sokaklarda gerici, karşı-devrim hareket halinde. Bu, özünde devrime karşı sokakları ele geçirme çabasıdır. Çünkü sokakları ele geçiren sınıflar savaşımında avantajlı konuma geçer!

Karşı-devrimin kitle tabanı sınırlı ama örgütlü. Devlet imkanlarıyla mobilize haldeler. Sokaklarda üstünlük kurmaya çalışıyorlar. Faşist devlet "yasaklı Taksim"i kendi gerici eylemlerinin merkezi haline getiriyor! Bu bile başlı başına bir kıskırtma,

bir meydan okuma.

Sokakları ve meydanları düşmanına bırakan bir devrim cephesi mücadelede çok gerilere düşer. Buna meydan veremeyiz! Meydanları ve sokakları faşistlere bırakamayız. Tüm emekçiler, tüm devrim güçleri bütün ülkede merkezi yerlerde alanlara/sokaklara çıkarak kendi bağımsız duruşunu örgütlemek zorunda. Devrimin o yenilmez soluğu meydanlarda sloganlarını haykırmalıdır!



**49 YIL HÜKÜM GİYEN
YENİ EVREDE
MÜCADELE BİRLİĞİ
DERGİSİ
YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ
SAMİ TUNCA
2,5 YILDIR
TUTSAK! DERHAL
SERBEST
BIRAKILMALIDIR**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK 27 Temmuz - 10 Ağustos 2016/ S 004 / 1 TL



Başarısız bir darbe oldu. Bu, burjuvazinin iç kavgasının en üst düzeye, silahlı çatışma düzeyine ulaşmasıydı. Uçakların, tankların, savaş helikopterlerinin, ağır silahların kullanıldığı bir çatışma... Çatışmalarda 250 civarında insan öldü. Darbe yenildi. Ve ardından hükümetin karşı adımları geldi. 60 bini aşkın insan görevden alındı, binlerce insan tutuklandı, darbecilere yönelik vahşi işkenceler uygulandı. Gelişmeler kelimenin gerçek anlamında bir cadı avına dönüştü.

Hükümet OHAL ilan etti. Olağanüstü hal ilanı hükümet kanadının darbeciler üzerindeki zafer ilanı, emekçilere ve devrim cephesine yönelik açık savaş ilanıydı. Öte yandan zafer kazanan siyasal iktidar arkasında hizalanan karşı-devrim, tüm kitle tabanını sokaklara çağırdı. Günler boyu en yetkili ağızlardan, tüm iletişim araçlarıyla yapılan çağrılar sokaklardaki/meydanlardaki yansıması sınırlı oldu.

Darbe ve sonrasındaki cadı avı "devletteki çözülme"yi gözler önüne serdi. Kelimenin gerçek anlamında devlet dağılma belirtileri gösteriyor. Ordu, polis, yargı, tepeden tırnağa tüm bürokrasi, üniversiteler, hatta diyanet... Tüm devlet altüst olmuş durumda. Lime lime dökülüyor. Siyasal olarak hükümet zafer kazandı, doğru. Ama bu, bir Pirus zaferidir. Zaferi kazananlar tam bir enkazla karşı karşıya kal-

mış durumda. Tüm medya araçlarıyla kitlelere seslenmeleri, "milli birlik" propagandasının tarihte hiç olmadığı düzeye çıkarılması, CHP ve MHP'nin tüm güçleriyle hükümetin ve RTE'nin desteğine koşmaları bundan.

Karşı-devrim kendi iç kavgasından bitap düşmüş olarak çıkmıştır. Yaralıdır. Gücsüzdür. Onu hala ayakta tutan tek şey ne yazık ki devrim cephesindeki siyasal öznelerin bilinç ve örgütlülük olarak bir zafer kazanma isteğinden uzak olmasıdır. Sosyal reformizm Taksim mitinginde açıkça görüldüğü gibi emekçi yığınları burjuvazinin kuyruğuna takma uğursuz rolünü oynuyor. Burjuva düzenin bekası işçi sınıfı içindeki ajanlarına, sosyal reformistlere, burjuva sendikacılara dayanarak sağlanıyor. Yıkılıp gitmekte olan bir düzen devrim saflarına sızan bu ajanlar sayesinde ayakta kalıyor!

Düşmanın bu güçsüzlüğünden halk iktidarının kurulması için yararlanmak zorundayız. Her yerde emekçilerin kendi iktidarını kurması için canla başla çalışmak zorundayız. Bir "aşırı muhalefet partisi" olup düzenin payandası olma uğursuz rolü sosyal reformistlerin olsun. Biz "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir" diyerek, "Şimdi Devrim Zamanı" diyerek yürüelim.

>>Editör...

DEVRİMCİ HÜKÜMET

Faşist devletin derin bir çözüme/çöküş sürecinde olduğu artık herkes tarafından görülüyor ve kabul ediliyor. Ancak vahim bir yanılgıya düşmemek için hemen belirtmek gerekir ki, emekçi sınıflar tarafından bir devrimle yıkılmadıkça, faşist devlet ve dinci faşist iktidar kendiliğinden yıkılmayacak, bu derin bunalımdan bir çıkış yolu bulacaktır. Çaresiz durum yoktur.

Devletin derin bir çözüme/çöküş sürecinde olduğunu gören ve kabul eden şunu da kabul etmiş olur:

3

Oyalamacılık ve Ertelemecilik Üzerine

C.Dağlı

2

Mücadelede Yeni Bir Aşama

Özgür Güven

4

Devlete Akıl Verme Yarışı

Ai Varol Günal

5

Başarısız Bir Darbenin Ardından

Umut Güneş

7

Taksim Mitingi: Çözülen Devlete Hayat Öpücüğü

Sinan Kaleli

11

OYALAMACILIK VE ERTELEMEGİLİK ÜZERİNE

BAŞYAZI

C. Dağlı

Belirttik fakat Gezi'nin dersleriyle üzerinde bir kez daha duruyoruz. Bu toplarlarda, sınıf savaşının kendi gelişimi nedeniyle, ilk büyük ayaklanmada, teknelci burjuvaziyi devirip yönetime gelmemiz gerekiyor. Doğmuş olan ayaklanmayı mutlaka devrime çevirme yeteneği göstermeliyiz. Çünkü ilerde, aynı sonucu almak için daha büyük çatışmalara gitmek zorunda kalacağız. Sömürücü sınıf aynı durumun bir daha oluşmaması için önceliklerine göre bin kat daha büyük bir hırsla saldıracak ve bütün gücünü sonuna dek harekete geçirecekler.

Böylesi bir durum 31 Mayıs'ta Gezi'de ortaya çıktı. Ne var ki, daha önce açıkladığımız nedenlerden ötürü ayaklanma sonuna kadar götürülüp devrime dönüştürülemedi. Sorun devrimci komünizm açısından açıklığa kavuşturulmuştur. Yalnızca sınıf bilinçli işçiler ve daha geniş kitlelerin güncel sınıf mücadelesinin, güncel devrimin sorunlarını görüp, kavraması için irdellemelerimizi çeşitli yönleriyle sürdürüleceğiz.

Başlanmış olan büyük bir eylem, daha ileriye götürerek, son noktayı koymak yerine, yarı-yolda bırakmak yapılanlarla yetinip bir iç rahatlığı duymak bir anlayış olarak yerleşmiştir. Küçük burjuva sosyalist çevrelerin düşünce ve hareket tarzı bu şekildedir. Küçük adımlarda büyük güdültü koparmak, olanla tatmin olmak bu çevrelerde tipiktir. Tüm çabaları ve çalışmalarını bu çerçeveyi aşmaz. Bu öyle bir anlayıştır ki, burjuvazi en kritik anda bile bunun sayesinde kendini güvende hisseder.

Dünya deneyimleri bir yana, kendi deneyimlerimiz şunu açık olarak göstermiştir ki eğer net bir politik perspektife sahip değilsen, gerçekten devrimci bir hedefin yoksa büyük bir kitle gücünü etkilemiş olman sonuç getirmez. Tersine, politikanın, koşulları karşılamaktan uzak ve geri içerikte olması, kitlelerin sınıf kavgası yolu üzerinde engel oluşturur. Güncel olarak devrimci bir siyaset izlemeyenlerin, mücadeleyi hedefe ulaşmadan sonuçlandırmaları kaçınılmaz olur.

Gezinin ilk günlerinde, ayaklanmayı bir an evvel bitirmek için özel çaba gösterenler ya da görünüşte bu büyük başkaldırıyı destekliyormuş gibi davranan ama gerçekte ise hiçbir etki gösteremediği eylemin bu üst biçimine karşı olan ve bu yüzden de daha fazla sürmesini istemeyen reformistler ve oportünistler bloku, yarıda kalan bir ayaklanmadan sonra ne olacağını düşünmüşler midir? Kesinlikle düşünmedikleri ortada. Teknelci burjuva iktidarı, egemenliğine yönelik halk kitlelerinin devrimci saldırısına sona erer-ermez, daha şiddetli bir karşı saldırı başlattı. Gerici burjuva saldırısı, derinleşerek bugüne dek devam etti. Karşıt güçler arasında süren bu sert kavgıya, ayaklanmaya bir sanat gibi yaklaşmak gerektiği ve onun tüm kurallarına tamamen uymak gerektiğini bir kez daha hatırlattı.

Sömürülen ve köleleştirilen kitleleri eylemden eyleme koşturacak ve ayaklanmayı başanya ulaştırılacak olan, bu mücadelenin devrimci içeriğidir, daha iyi ve yüksek yaşamlı gelecek amacıdır. Kitleleri ayağa kaldıran, tüm enerjileriyle harekete geçmelerini sağlayan böylesi bir amaçtır. Emekçilerin istekleri ve çıkarları ancak böylesi bir toplumda sağlanabilir. Hedeflerini açık ve net olarak bilen halk yığınları, eylemde daha kararlı davranır ve kesinlikle daha ileri gider.

Sermayenin ve faşist devletin yıllara yayılan gerici şiddeti, emekçi ve sömürülen kitlelerin yıllara yayılan devrimci mücadelesiyle yanıtlanmıştır. Bugünkü toplumsal sistemin artan saldırıları, devrimci kitlelerde bir perspektif kayması getirmemiş; ne görüş olarak ne de politik çizgi olarak onları reformizm noktasına düşürebilmiştir. Bu, 50 yıl içinde birçok defa denendi, fakat hiçbir zaman başarılı olamadı. Burjuvazinin çok yönlü saldırıları başarılı olamadığı gibi; buna karşı sürekli mücadele vermek proleter kitleleri ve proleter devrimci sınıf partisini yetkin bir duruma getirmiştir.

Parti ve çeşitli siyasi hareketlerin durumunu Gezi pratiğiyle ölçümlenebilir. Devrimci komünist parti, yetersizliklerine ve zayıflıklarına karşın, gerçek devrimci bir güç olarak ayaklanmayı daha ileriye, devrime dek götürmek için en büyük çaba içinde olmuştur. Bunun iyi bir kanıtı, önerdiği Geçici Devrim Hükümeti programıdır. GDH, ayaklanmayı devrime çevirme kararlılığını ifade eder. Buna karşılık diğerleri iyileştirmeci, sınırlı istemlerin ötesine geçemediler. Tabii ki bunun sonuçları olacaktır: Gerçek komünist parti bugünden yarıya ilerlerken, diğerleri yok olup gitmekten kurtulamazlar.

Devrimin birçok koşulunun bir araya gelmesi, devrim için en uygun zemindir. Devrimin koşullarından söz ederken, dış koşulların da adını etmek gerekiyor. İç koşulların yanında, dış koşullarda, yani dünyadaki objektif koşullar devrimin olması için güncel olarak uygun bir durum sunuyor. Ortaya çıkan durumdan devrim için yararlanmada istekli olmayanlar, bilmiyorlar mı ki, aynı koşullar tarihsel olarak her zaman bir araya gelmez ve bize bu kadar uygun bir zemin sunmazlar. Çünkü gerek içeride gerekse dünyada koşullar hızla değişiyor. Olaylara yön veren temelde sürekli bir değişim yaşanıyor. Ve karşımızda yeni bir durum çıkabiliyor. Buradan şu sonuca varabiliriz ki, doğmuş olan uygun durum kaçınılmaz, aynı durumun yeniden oluşumu için uzun bir zaman geçmesi gerekebilir.

Marksist-Leninistler devrimin ciddi hazırlıklarına girişirken nesnel durumu, ülkedeki ve bütün dünyadaki gelişmeleri gözler önünde bulundurlar. Lenin 1917 Ekiminde Sosyalist devrimde ısrar etmeseydi, bu işi kendi gelişimine bıraksaydı, zamanında müdahale etmeseydi, aynı koşullar doğar mıydı? Değil aylarca beklemek, durum gün gün değişiyordu. Lenin'in dehası bunu kavramış olması ve zamanında müdahale etmesidir. Aynı dönem Avrupa'da da devrimci durum ortaya çıktı, fakat orada oluşan durum devrimlerle sonuçlandırılmadığı için, Avrupa proletaryası aynı koşulları uzun süre yakalayamadı.

Bu bakış açısında bir de Latin Amerika'ya bakalım. Nikaragua devrimi 1979'da zafere ulaştı. Devrim 79'da gerçekleştirilmeseydi aynı koşullar uzun süre yeniden oluşmayabilirdi. Gerilla mücadelesinin belli bir güce ulaştığı Guatemala, El Salvador, Kolombiya'da mücadele Nikaragua 79 gibi gerçekleşmedi. Çünkü 90'lı yıllarda dünyada ve Latin Amerika'da yeni gelişmeler ortaya çıktı.

Kuşkusuz işçi sınıfı devrimciliği her koşulda emekçi sınıfın kurtuluşu için savaşmaktır, devrim için çarpışmaktır. Burada üzerinde durduğumuz ise şudur: uygun koşulları devrime çevirmek için bütün gücümüzle müdahale etmezsek daha sonra, yeni koşullarda sonuç almak için daha büyük, daha zorlu, daha sancılı mücadelelere girmek gerekecektir.

Gezi'de olduğu gibi birçok çevre, kendi geri, uzlaşmacı durumunun üstünü örtmek, kitleleri oyalamak için, kesin hesaplaşma için ileriye işaret etti. Bunlar devrimci değil, ertelemecilerdir: Bunlar devrimin güncelliğini kabul etmezler ve devrimi ilerinin sorunu olarak görürler. Onlar bunu, ilerde, yeni koşullarda devrimi gerçekleştirmek için değil, kitleleri devrim için ciddi bir hazırlıktan uzak tutmak, süreci hızlandıran eylemlerden geri tutmak için ileri sürüyorlar. Ertelemecilik, oyalamacılık vb. küçük burjuva bir anlayıştır. İleride çok daha uygun koşullar doğsa, yine aynı anlayışla hareket ederler. Dolayısıyla, devrimin önünde önemli bir engel oluşturulmaması için, bu anlayış bütün yönleriyle açığa çıkarılmalıdır.

Emekçiler Üçüncü Taraf

Bir darbe yapılıyor şu saatlerde. Devletin tepesinde / içindeki mücadele artık silahlı aşamaya ulaşmış durumda. Taraflar kararlılık açıklamaları yapıyor. Güçlerini harekete geçiriyor. Ordu yaptığı açıklamayla "yönetime tümünden el kolunmuştur" dedi. Hükümet karşı açıklamalarda bulunuyor. RTE ortaklık yok. Ama açıklamalardan anlaşıldığı kadarıyla perde gerisinde kendi adamlarını yönlendiriyor. Perinçek ekibinin açıklamalarına bakılırsa darbeyi yapmaya çalışan kesim Yüksek Askeri Şura'da tasfiye edileceği dilendirilen ekipten. Darbeci askerler kendilerini "Yurtta Sulh Konseyi" olarak adlandırıyor. Darbe girişiminde bulunan asker, polislerin silahlarını toplamaya çalışıyor. Polis karşılık olarak sivil araçların anahtarlarını toplayarak sokakları "ölü araçlar barikatı" ile kapatmaya çalışıyor.

Burjuvazinin iç kavgasının böylesine şiddetli bir biçime

ulaşması durumunda emekçiler ne yapacak? Nasıl tutum alacak.

Emekçiler bu çatışmada kesinlikle kendi bağımsız çıkarlarını savunmak üzere üçüncü taraf olarak hareket etmek zorunda. Kendi bölgelerinde kendi güvenliklerini almak, kendi yerel hakimiyet alanlarını oluşturmak zorunda.

Emekçiler, AKP çağrılarını veya darbe ile yönetime el koyduk diyen ordunun çağrılarını uymayınız! Kendi yaşam alanlarınızda kendi yönetim birimlerinizi oluşturunuz! Kendi güvenliğinizi alınız! Şimdi emekçilerin kendi üçüncü yolunu açma zamanı. Şimdi kendi öz gücümüze dayanarak kaderimizi kendi ellerimize alma zamanı! Şimdi devrim zamanı!

15 Temmuz 2016
23.00

İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir

15 Temmuz günü yaşanan ve başarısızlıkla sonuçlanan darbe girişiminin ardından TKEP/Leninist Merkez Komitesi bir açıklama yaparak, bunun egemen sömürücü sınıfın, karşı-devrim cephesinin kendi içindeki bir 'iç savaş' olduğunu söyledi.

Darbe girişiminin demokrasiyle, emekçi sınıfların, ezilen halkların çıkarlarıyla hiç bir ilgisinin olmadığı gibi, mevcut dinci faşist iktidarın darbe girişimini bastırmasının da işçi ve emekçi halkların, Kürt halkının çıkarlarıyla hiç bir ilgisi olmadığını söylediği açıklamada, darbe girişiminin bastırılmasının "demokrasinin zaferi" gibi gösterilmesinin katıksız bir yalan olduğu vurgulandı.

Türkiye'de ne darbe girişiminden önce ne de sonra demokrasi söz konusu olmadığını söylediği açıklamada, "Türkiye'de demokrasi bir devrim sorunudur. Yani ancak iktidarın sizler tarafından, emekçi sınıflar ve ezilen halklar tarafından ele geçirileceği bir devrimle demokrasiye ulaşılabilir. Demokrasiyi elde etmek bir devrim sorunudur" denildi.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının, emekçilerinin, ezilen halkların, Aleviler, Ermeniler ve gençliğin ne darbe girişiminde bulunanların safında ne de onu bastırılanların safında yer almaması gerektiği söylenen açıklamada, bu güçlerin kendi çıkarları, kendi kurtuluşları, gerçek ve tam demokrasi için kendi bayrakları altında, kendi devrimci iktidarları için mücadele etmeleri gerektiği söylendi.

Dinci faşist iktidarın, faşist devletin bütün kurumlarıyla birlikte "Darbe girişimini" bahane ederek azgın bir faşist terör estirmeye başladığını, sivil faşistlerin,

polis ve askerinin desteğiyle, onların koruması altında halklar üzerinde terör estirdiği, korku ve dehşet havası yaratmaya çalıştıkları anlatılan açıklamada "köprüde askerlerin kafa keserek infaz edilmeleri, linç edilmeleri bu amacın bir parçasıdır. Onların asıl hedefi devrimin toplumsal güçleridir; Kürt halkıdır; Alevilerdir; emekçilerdir; ilerici, demokrat kim varsa odur" denildi.

Başbakanın ve Cumhurbaşkanının "sokağa çıkın" çağrılarını ancak sınırlı sayıda insanın uyduğu söylenerek, "Zayıf ve zavallı bir konumdalar. Devrimin toplumsal güçleri olarak emekçi sınıflar, Kürt halkı, Aleviler, gençlik, kıyas kabul etmez derecede onlardan güçlüdür" denildi.

Bastırılan darbe girişimden sonra karşı-devrimin, CHP'si, MHP'si, "ulusal saldı"nsı, polisi, askerleriyle AKP ve Erdoğan'ın arkasında birleştiği anımsatılırken, "Faşist terör eşliğinde yaratılan bu dehşet havasına rağmen gerçekte sermaye egemenliği, faşist devlet en zayıf, en güçsüz dönemini yaşıyor. Yaratmaya çalıştıkları hava bu tabloyu gizlemek içindir" denildi.

Açıklamada bunlara karşı halkların izlemesi gereken yol da şöyle vurgulandı:



Editör

DEVİRİMCİ HÜKÜMET

...Baş tarafı 1. sayfada

Koşullar emekçi sınıfların, Kürt halkının, Alevilerin, diğer ezilen kitlelerin bir devrimle sermaye egemenliğini yıkıp kendi iktidarlarını kurmaları için son derece elverişli.

Devrimci koşullarda devrimci bir parti, örgüt, sınıf ya da kişi devrimi örgütlemeyi, tüm iktidarı emekçi sınıfların ve ezilen halkların eline geçirmeyi, sermaye egemenliğini yıkmayı hedefler. Devrimci koşullarda, sermaye egemenliğinin ve onun zor aygıtının derin bir bunalımdan geçtiği bir zamanda bu hedeflerin önüne başka hedefler koyan, devrimci değildir, uzlaşmacıdır; sermaye sınıfına çalışıyor demektir.

Nedeni basit ve anlaşılabilir: egemenliği tehlikeye düşmüş, devrim tehdidi altındaki bir sınıfa uzlaşma önermek, ona hayat öpücüğü vermektir. Uzlaşmacılığın sınıf savaşındaki en büyük tehlikesi işte bu devrimci dönemlerde, sömürücü sınıfa kendini toparlayacak zamanı kazandırma anlamına gelen uzlaşma çağrıları yapmaktır.

Tekelci burjuva egemenlik, bir yandan emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla, Alevilerle, ezilen halklarla derin bir iç savaş yaşarken bir yandan da kendi egemenlik aygıtları içinde derin bir "iç savaş" yaşıyor. Kendi içinde yaşadığı "iç savaşın" taraflarından biri olan dinci faşist iktidar,

halkları peşine takmak, onların desteğini kazanmak için kendini "demokrasi"nin bekçisi, koruyucusu gibi sunmaya çalışıyor.

Ne dinci faşist iktidarın, onun başındaki RTE'nin ne de onları devirmeye çalışanların demokrasiyle bir ilgileri var. Dinci faşist iktidar da, darbeciler de egemen sınıfın, tekelci sermaye sınıfının güçleridir. Aralarında temel bir fark yoktur. Her ikisinin de amacı aynıdır: Devrimi engellemek. Aralarındaki çatışma emekçi kitleleri, Kürt halkını, Alevileri, ezilen halkları kimin ve nasıl ezeceğine dair anlaşmazlıktan kaynaklanıyor.

Ancak her iki kesim de, emekçi sınıfları, Alevileri, Kürt halkını yanına çekmek için bin bir yalan ve demagojiye başvuruyor; kendilerini "demokrasi"nin savunucusu ilan ediyor. Bu bilgi kirliliği içinde emekçi sınıfların, Kürt halkının, Alevilerin, ezilen kitlelerin yollarını şaşırılmak için yapmaları gereken şey egemen sınıfın bütünlüğüne; onun bütün güçlerine karşı savaşmaktır.

Bu bilgi kirliliği ortamında, sınıf temelinden koparılarak anlamsızlaştırılan, soyut, ne olduğu belirsiz hale getirilen başlıca kavram "demokrasi" oldu. RTE'den başlayarak tüm dinci faşistler, kağıtlar, tüm düzen güçleri birer "demokrasi" hava-

risi kesildiler. Bu demagoji ve yalanların kafa karıştırmasını önlemenin yolu "demokrasi"nin sınıf karakterine vurgu yapmak; onu öne çıkarmaktır.

İşçi sınıfının, emekçilerin, Kürt halkının, Alevilerin, diğer tüm ezilenlerin uğruna savaşmaları şey soyut bir "demokrasi" değil, halk demokrasisidir, devrimci demokrasi. Çünkü ancak böyle bir iktidarı emekçi sınıfların kesin kurtuluşuna giden yolu açabilir. Çünkü ancak böyle bir iktidar 1-Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz tanıyabilir, 2-Faşizmin temel gücü olan askeri ve bürokratik devlet makinesini taş üstünde taş bırakmamak üzere yıkabilir; 3-Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirir; 4-Bankalara, büyük sanayi işletmelerine el koyarak yoksul kitlelerin yaşamında derhal bir düzeltmeye gidebilir; vb vb.

Devrimci hareketin bunu başaracak, sermaye sınıfının egemenliğini devirecek, faşist devleti yıkacak gücü var. Haziran Halk Ayaklanması, 6-8 Ekim Serhıldanı, Kürdistan'daki son silahlı ayaklanma ve daha bir dizi isyan örnekleri buna kanıttır. Yeter ki, devrimin toplumsal gücünü en etkin biçimde harekete geçirelim.

Faşizmin, egemen sınıfın bütün güçleri, darbecileriyle, dinci faşistleriyle sokağa indiler ve çaplarını gösterdiler. Şimdi devrimin güçleri,

kendi talepleriyle, iktidarın ele geçirilmesi ve tüm halkın eline verilmesi hedefiyle sokağa inmeliler.

Günün en temel, en acil görevi, Türkiye ve Kürdistan proletaryasının öncülüğünde halkların birleşik ayaklanması, birleşik devrimini öne çıkarmaktır. Halk kitlelerinin tüm günlük mücadelesi bu temel amaca, devrimci iktidar amacına bağlanarak yürütülmeli.

Son gelişmeler bir kez daha şunu gösterdi: Tekelci sermaye sınıfı, faşist devlet ve tüm gerici faşist güçler, işçi sınıfının ve halkların devrimci mücadelesini durdurmak için burjuva iç savaş her tür katliam, saldırı vb ile şiddetlendirecektir. Bunun için tepeden tırnağa silahlı faşist devletin yanı sıra tüm sivil faşist güçleri de silahlandırıyor.

Devrimci kitleler, karşı devrimin bu hamlesine silahlanarak, devrimci iç savaş yeni bir boyuta çıkararak, ayaklanmayla karşılık vermelidir. Ancak bütün bu "aşağıdan eylem"ler yukarıdan eylemle tamamlanmadan zafer yine de mümkün değildir.

Bu nedenle, "yukarıdan eylem" olarak yani örgütlü, öncü devrimci güçlerin devrime müdahalesi olarak Geçici Devrim Hükümeti, hazırlıkları derhal tamamlanarak ilan edilebilir ve edilmelidir.

Ne Yapmalıyız?

"Darbe"nin sonuçlarını yaşıyoruz, izliyoruz birkaç gündür.

Bir taraftan camilerden yükselen sela sesleri, meydanlarda ve kamu binaları önlerinde mesajlarla, ücretsiz taşınmalarla demagoji ve propagandalarla sokağa çıkarılan gerici faşistler, diğer tarafta sürekli ekranlarımızdan beynimize pompalanan "darbeyi devirdik", "demokrasi kazandı" nidaları, linç edilen asker görüntüleri, sayıları binleri aşan tutuklamaların duyuruları...

Bir önceki güne göre daha sakinleşmiş olsa da sokaklar, telefonlara gelen mesajlar, ekranlar, internet siteleri sokaklara, meydanlara çağırıyor herkesi. Bir gün önce binmek için bulamadığımız iett otobüsleri İstanbul'da sokağa akan faşistleri mahallelerden meydanlara bir meydandan diğerine ücretsiz taşıyor.

Onca propagandaya rağmen Taksim Meydanı'nda toplananların 2-3 bini geçmediğini, Vatan Emniyet Müdürlüğü önünde yol kesip İstiklal Marşı okuyanların 300-400 kişi kaldığını görüyoruz. Kızılay Meydanında zikir çeken birkaç yüz dinci faşisti de unutmayalım...

Bununla birlikte yalanlar da dökülüyor ortaya. 16 Temmuz Ankara diye verilen kalabalık kitle görüntülerinin 2006 yılına ait olduğunu, meydanlarda dolaşan tank görüntülerinin Tunus'a ait olduğunu görüyoruz. Propaganda aygıtı beyinlerimize her yönlü akmaya devam ediyor.

Mahallelerde yapılmak istenen gövde gösterileri ise, emekçi semtlerinde duvara tosluyor. Ankara'da Tuzluca'yı, İstanbul'da Gazi, Nuruosmanî, Ömeriye, Sarıgazi, 1 Mayıs Mahallelerinde halkın faşistleri mahallelerine sokmadıklarını, saldırdıklarını ve ardından polislerle çatışmaya girdiklerini görüyoruz. Antakya Armutlu'da ise bu, artık halkın evlerindeki silahları alıp sokaklara faşist kovalamaya çıktığı noktaya geliyor. Siirt'te ise gençlerin sürekli sela veren camiyi işgal ettiklerini, "Kobane Marşları" çaldıklarını öğreniyoruz.

Bunların yanı sıra kıskırtılıp sokağa dökülen kitlelerin Malatya'da Alevi mahallelerine yönelmek istediği, Ankara Önder Mahallesi'nde Suriyelilerin ev ve işyerlerine saldırdıklarını, halkın kendini korumak için kepenklere "Türk işyeri" yazma ihtiyacı hissettiklerini görüyoruz. Sahilde bira içenlere organize saldırılar da aslında -ne yazık ki- aşına olduğumuz görüntüler.

Diğer taraftan saldırılar devam ediyor. Adalet Bakanı Bekir Bozdağ 6 bin civarı gözaltı olduğunu, bu sayının artacağını söylüyor. Bunlar arasında onlarca general var ve burjuva medyadan sürekli buna eklenen yeni isimler anons edilip duruyor. Halka gözdağı gerek. "Tam biat etmezseniz olacağı budur" demek gerek.

Bunların yanı sıra Hukukçulara ve mahkemelere yönelik saldırı da sürüyor. HSYK 2. Dairesi, toplam 2 bin 745 yargı mensubunu görevden aldı; 140 Yargıtay, 48 Danıştay üyesi hakkında yakalama kararı alındı... Bunların yanı sıra zindanlardaki tutuklulara avukat görüşme yasağı ve her tür iletişimin kesilmesi kararı verilirken, tahliye edilen siyasi tut-



sakların da serbest bırakılmaması emri verildi.

Dört bir yanımızdan saldırı sürüyor. İktidar bu "darbe" ile burjuvazinin kendisine henüz biat etmemiş ya da kararsız olan unsurlarını da kendi yanına çekmeyi başardı. Meclis ve emek örgütleri, "darbeye karşı demokrasinin yanındayız" bildirisi yayınladı. Demokrasi dedikleri şeyin, Boğaz köprülerinde kelle kesmeye başlayan, "idam gelsin" naraları atan, meydanlarda tek bir getirip zikir çeken, işyerlerini yağmalayan faşist güruhun getirdiği iddia edilen şey olduğunu söylemek ise ne acı verici...

Ne yapmalıyız...

Hepimizin birbirine sorduğu soru bu. "Artık her şey bitti" diye karamsarlığa kapılıp, "artık Türkiye'de yaşanmaz" diyenlere de vereceğimiz cevap aynı.

Olayların başladığı ilk saatlerde dediğimiz şeylerden daha farklı değil söyleyeceklerimiz. Bu bizim savaşımız değil. Yıllardır süregelen, sermayenin bir kesiminin diğer kesimi üzerinde egemenlik kurma mücadelesinin silaha bürünmüş, şiddetin dozunu arttırmış hali. Şu an yenen kesim sahip olduğu tüm kanallardan zaferini ilan ediyor, düşmanın kanına bulanmış kılıçlar yine düşmanlar üzerinde temizleniyor. O kılıçlar henüz kınına girmiş değil.

Biz ne yapmalıyız?

İşçiler, emekçiler, ezilenler, azınlıklar, Aleviler, Kürt halkı, öğrenciler, genç kadınlar burjuvazinin kendi içindeki bu savaşın herhangi bir tarafı olmamalıyız. Onlardan herhangi birinin çıkarı, bizim çıkarımız değil. Kazanan kim olursa olsun, ezdikleri, sömürdükleri ve sonunda saldırdıkları biz olacağız. Bizim yapmamız gereken, öncelikle yılmamak. Ve çıkarımızın ortak olduğu kesimlerle, işçiler, emekçiler, öğrenciler, genç kadınlar, Aleviler, Kürt halkı ile birlikte mücadeleyi geliştirmek. Kendi güvenliğimizi almak, bulunduğumuz yerlerde -dün olduğu gibi- faşistleri barındırmamak, örgütlü bir şekilde hareket etmek.

Biten hiçbir şey yok. Biten şey, sermaye sınıfının yönetebilmek için sokaklarda kan dökmek dışındaki seçeneği.

Birbiri ile savaşan sermayenin iki kesimine karşı, üçüncü kuvvet olarak biz emekçilerin örgütlenmesi gerek. Rojava örneği daha yeni yaşandı önümüzde. Ülkesindeki egemenlerin birbiriyle savaşımında kendi özgürlüklerini ilan eden Kürt halkı, bizler için de bir örnek. Ne bir tarafta, ne diğer tarafta yer almayıp, her tür silahımızı burjuvaziye çevirelim.

Bu Yakada Değişen Bir Durum Yok

15 Temmuz gecesi Türkiye'de bir şeyler oldu. Duyduğumuz haber; bir darbenin gerçekleştiği gibi. Buna inanmak ve inanmamak arasında geçti bir zaman. Televizyonlardan darbe bildirisinin okunduğu haberleri ulaştıncaya, durum üzerinde ciddiyetle durulması gerektiğini düşündük. Böyle bir darbe karşısında ilk elden ne yapılmalı?

Amed'de ise hayat, bu açıklama sırasında normal seyirindeydi. En azından görüntüde olandı bu. Yoksa herkesin kafasından milyon tane ihtimalin dolaştığını tahmin edebiliriz. Belki de geceye bir başka çıkış beklentisi, hayali? Sonrasında belki de her yerde görülen manzara; bankamatiklerde ve fırınlarda uzun kuyruklar, dolu marketler. Hem de gecenin bir yarısı. Sokağa çıkma yasağı uygulanacağı bilgisinden sonradır bu yaşananlar. Bu yasakları yaşayan, bilen bir halkın doğallığında bir hazırlığıydı görülen.

Saatler ilerledikçe durumlar netleşmeye başladı. Ve iktidar yanlıları, polis kontrolündeki AKP il binası önünde toplanmaya başladılar. İktidar yanlıları sadece AKP'liler değildi burada. Hüda-Par da bu noktada toplanmıştı. Belki de en çok onlar vardı. Görülen, yıllardır beslenen bir kinin dışı vurumuydu. Barikat savaşları boyunca hainlikle bir köşede bugünleri beklemişler gibi. Sabah saatleriyle birlikte burada yaşam normal seyrinde devam etti.

Bu adına 'darbe girişimi' dedikleri gecenin sonra sokaklarda AKP, Hüda-Par yürüyüşler düzenledi. Elbet polis korumasında. Malum salalar okundu, okunuyor camilerden. Geceleri 'tekbir' getirerek araçlarla dolaşıyorlar. OHAL çoğu yerde olduğu gibi burada da bu şekilde kutlandı! Birçok yerde TC bayrakları asıldı. Araçlarda da bu bayrakları görmek mümkün. Sürücü ve öteki yerlerde yaşanan katliamlar sonrasında devlet güçlerince, işgalci bir görüntüyle yıkılmış şehirler bayraklarla donatılmıştı. 'Bayrakla sorunumuz yok' diyenler bile bu görüntüler karşısında öfkeli tepkiler gösterdi. Bunları görenler, yaşayanlar şimdi bu bayrakları taşıyanları gördükçe aynı duyguları yaşıyorlar. Ayrıca kamuda çalışanlar ve özellikle de taşeron işçiler baskıyla 'demokrasi nöbetlerine' götürülüyorlar. İşten çıkarma baskısını çalışanlar üzerinde uyguluyorlar. Güce tapıncı bir kitle varlığı da malumdur.

Burada ve Kürdistan'ın diğer şehirlerinde aylarca süren direnişe değil sadece, sivil halkın katledilmesine tek ses etmeyen bir kesimler; öfke namlusunu doldurmaktalar diyebiliriz. Daha devam ederlerse, bir müdahale kaçınılmaz. Ayrıca duyduğumuzdur. Ki devrim güçlerinin birkaç yerde kendisini göstermesinden sonra bile, bunlar yuvalarına dönecektir.

Evet, darbe, OHAL vs. burada yaşamı olumsuz etkilemedi. Bir tek 22 Temmuz'da, Batı Kent Meydanı tarafında küçük bir çatışma yaşandı. Bunun dışında halk aynı durum içinde. Zaten yıllarca olan ve son aylarda yoğun bir halde kendini tekrarlayan savaş hali içindedir burası.. Yani bu yakada değişen bir durum yok. Baskı, zulüm devam etmekte. Ve bekleyişin ve direnişin, savaşın güçleri de aynı konumda. Bir tek farkla; bu sefer ilk ayaklanma geri dönüşsüz olur gibi... Bugünlere hazırlıklı olunmalı.

25/07/2016

Mücadele Birliği/ Amed

JİNHA Editörü Tutuklandı



JİNHA editörü Zehra Doğan, gazetecilik faaliyetleri ve sosyal medya paylaşımları nedeniyle "örgüt propagandası" suçlamasıyla Nusaybin'de çıkarıldığı mahkemeye tutuklandı. 2015 Temmuz'dan itibaren Kürdistan'da görev yapan Zehra Doğan, Kürt halkının sesini yükselten yüzlerce kalemden biriydi.

Zehra Doğan ve tüm tutsak gazeteciler derhal serbest bırakılmalıdır.

MÜCADELEDE YENİ BİR AŞAMA

Özgür Güven

Kapitalizmden komünizme geçiş, uzun, sert ve şiddetli mücadeleler sonucunda gerçekleşecektir. Bu bir tercih değil, sınıflar mücadelesinin doğası gereği böyledir. Emperyalist kapitalist sistem varolduğu sürece kapitalizm büyük bir güç olacaktır. Bu nedenle kapitalizmden komünizme geçiş sert mücadelelerle, sert çatışmalarla dolu, inişli çıkışlı, sancılı bir süreç olacaktır. Burjuvazi, kendi sınıfının yaşamsal çıkarlarını korumak, egemenliğini sürdürmek amacıyla hareket edecek; bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da bu amaçla her yola başvuracaktır. Proletarya ve halkların devrim yürüyüşünün önüne geçmek, onları devrim yolundan sapıtrabilmek için her şeyi yapacak; her defasında önlerine yeni yeni engeller çıkaracak, yeni tuzaklar kuracaktır.

Silahlanmış proletarya ve emekçi halk kitleleri burjuva sınıf için her zaman yaşamsal bir tehdit olarak görülür. Sermayeye dayalı bu üretim sistemine ve burjuva topluma karşı silaha sarılmış, silahlı ayaklanmaya başlamış proletarya ve halklar, birleşik devrimimizin ve daha iyi bir geleceğin hem kurucusu hem de güvenesidir. Burjuvazi kendi sonunu gördüğü bu durum karşısında asla sessiz kalmaz, bunu sineye çekmez. Bugün bu topraklarda olduğu gibi bütün gücüyle saldırıya geçer; proletarya ve halkları silahsızlandırmaya, devrim güçlerini teslim almaya, devrimi yeniden emzeye çalışır.

Uzun iç savaş, bir süreden beri bu topraklardaki en sert dönemini yaşıyor. Geçen Temmuz'dan bu yana süren şehir savaşlarında onlarca kent ve kasaba yerle bir edildi. Devrimci savaşçılar şehirlerden çekildiklerini açıklasalar da, düzen güçleri tankları toplarıyla yıkıma devam ediyor. Savaş şimdi daha geniş alanlarda sürüyor. Kürdistan'ın pek çok bölgesinde askeriye polisliye devlet güçleri karakollarda ve korunaklı mevzilerde sıkışmış durumda. Öyle ki, kimi yerlerde karakolların etrafına, hükümet binalarının çevresine hendekler kazarak, hükümet binalarının çevresine beton bariyerler dikerek kendilerini koruyorlar. Gerilla alanlarına çıkmayı bir kenara bırakalım, pek çok bölgede köylerde sokağa çıkma yasağı ilan edip savaş uçakları ve obüslerle bombalamak dışında bir şey yapamıyorlar. Lice ve Cudi örneklerinde görüldüğü gibi, pek çok yerde eskisi gibi helikopterleri bile kaldıramıyorlar.

Burjuvazi ve tekeller, basını, medyası, televizyonları, sanatı, kitapları ve tüm iletişim araçlarıyla binlerce yoldan gerçekleştirdiği ideolojik ve politik saldırılarıyla, yalanları ve propagandalarıyla toplumsal gerçekleri, yaşananları gizlemeye, ters yüz etmeye çalışıyorlar. Proletarya ve halk kitlelerinin gerçekleri öğrenmesinden korkuyorlar. Çünkü gerçekler devrimcidir. Bu yüzden tek elci sermaye başta olmak üzere düzen güçleri her yol ve yöntemle kitlelerin gerçekleri öğrenmelerini engellemeye çalışıyorlar; bilgi kirliliği yaratıyor, yalan söylüyorlar. Bütün bunlar burjuvazinin, tekellerin egemenliğinin sürmesi içindir. Ama gerçekler her zaman devrimcidir. Gerçeği bütün çıplaklığıyla kavramak ve açıklamak devrimci bir görev olarak görülmeli ve yaklaşılmalıdır.

Burada bir şeye dikkat çekmek gerekiyor. Devrimci komünist parti, olayları olduğu gibi, proletarya ve halk kitlelerini de donuk, statik, değişmez ilişkiler içinde ele alıp değerlendiremez. Kitleler, emekçi halk yığınları çok yönlü hareketleri içinde, etki ve tepkileriyle, bütün canlılığı ve değişim dinamikleriyle ele alınmalı, olaylar ve gelişmeler diyalektik olarak görülmelidir. Devrim güçleri, proletarya ve emekçi halk kitleleri kendi örgütlülükleri ve bilinç düzeyleriyle birlikte değerlendirilmelidir.

Uzun iç savaş, Haziran Halk Ayaklanması'ndan sonra yeni bir sızrama daha yaptı. 2015 Temmuzla başlayan ve 10 ay kadar süren kent savaşları yaşandı. Kürdistan proletaryası ve emekçileri savaş kapasitelerinin ne kadar gelişkin olduğunu gösterdiler. Barikatlar ve hendeklerin bu kadar uzun sürdüğü bir örnek daha yok. 1871'de Versailles'daki burjuva güçlerin Paris'e saldırmasıyla başlayan Komün'deki barikat savaşları 10 gün sürdü. 1905 Moskova Ayaklanmasında 9 gün sürdü. Sur, Cizre, Nusaybin ve 10'a yakın kentte ise 10 ay. Paris Komününde olsun, Moskova Ayaklanmasında olsun, savaş, iki taraftan birinin üstünlüğüyle sona erdi. Buradaya, kentlerdeki devrimci savaşçıların çekilmesinden sonra, savaş, daha geniş alanlarda taktik saldırılarla devam ediyor.

Bu, proletarya ve halkların mücadelede, devrimci bir halk ayaklanmasında bir üst düzleme sıçradığını, yeni bir aşamaya geçtiğini gösteriyor. Gelişen koşullara bağlı olarak mücadele ve örgüt biçimlerinde yeni yöntemler geliştirmek ve yeni araçlar yaratmak son derece önemli. Koşullara uygun örgüt ve mücadele biçimleri yerine alışlageldik olanda, eskide ısrar eden gelişemez, olayların gerisinde kalır.

Sınıflar mücadelesinin gelişimi bazen öyle kritik bir noktaya varır ki, burada devrimci komünist partinin doğru ve ilkeli tavrı, belirleyici öneme sahip olabilir. Bu tavır, henüz ne yapacağına, nasıl bir tutum içine gireceğine karar verememiş emekçi yığınların nasıl davranacaklarına dair kararlaşmalarında etkili olur. Doğru ve ilkeli bir tavır almak kadar, bunun zamanı da önemlidir. Küçük burjuva uzlaşmacı hareketin kitleleri etkilemesinden sonra gösterilecek bir tavır geç kalmış olacak, emekçi kitleler üzerinde aynı etkiye sahip olamayacaktır.

Devrimci komünist partinin gücü, gelişmeleri doğru değerlendirmesinde, zamanında ve açık olarak ortaya koymasında, örgüt ve mücadele biçimindeki yaratıcılığında, canlı, dinamik yapısında ve üretkenliğindedir. Yeni koşullara ve gelişmelere hızla uyum sağlayan, mücadele biçimlerini ve araçlarını zamanında ve doğru olarak kullanıp geliştirerek hayata geçiren devrimci komünist parti proletarya ve emekçi halk kitlelerini etkileyecek, devrim ve zafer yürüyüşlerinde onlara öncülük edebilecektir.

Halkların Devrimci İktidarı İçin Mücadeleye!

Halkların Birleşik Devrim Hareketi Avrupa Koordinasyonu, yaşanan darbe girişimine karşı 18 Temmuz günü internet sitelerinden bir açıklama yayınlarak, "Halkların Devrimci İktidarı İçin Mücadeleye!" dediler.

"Darbe girişiminin bastırılmasını 'demokrasi'nin zaferi olarak halklara yutturmaya çalışınlar, Kürt halkına ve emekçi sınıflara açıkça yalan söylüyor ve aldatmaya çalışıyorlar" denilen açıklamada, burjuva karşı-devrim güçlerinin, AKP'sinden CHP'sine, MHP'ye kadar bütün gerici, faşist partiler ve devletin tüm temel kurumlarının, "Darbeye karşı olmak" bahanesiyle bir kez daha dinci faşist iktidarın arkasında durduklarını ve ona destek verdiklerini söylediler.

Darbe girişiminin bastırılmasından sonra faşist devlet ve dinci faşist iktidarın ortaya çıkan durumu, emekçi sınıflar, Kürt Halkı, Aleviler, diğer devrimci güçler üzerinde terör estirmek; faşizmi en kanlı biçimlere kadar götürmek için kullanmaya çalıştıkları söylendi; kendi kitlelerini silahlandırıp, idam cezasını getirip, devlet kurumları içindeki demokrat, ilerici memurların "paralel" bahanesiyle tasfiye edip, Kürt halkına, emekçi sınıflara ve devrime karşı vurucu güç olarak hazırlayıp örgütledikleri İŞİD'li faşistlere meşruluk kazandırmak için çabaladıkları anlatıldı.

Ancak dinci faşist iktidarın kitle desteğinin oldukça sınırlı olduğu söylenen açıklamada, Erdoğan, Başbakan, Diyanet ve devletin diğer tüm kurumlarının kitleleri "demokrasiyi savunmak" adına her yolla sokağa çağırılmalarına çok sınırlı bir kitle uydugu vurgulandı.

"Ancak bütün bu karışma rağmen, sokağa çıkanların sayısı, Haziran Ayaklanması ya da Kürdistan'daki serhildanlarda sokağa



Halkların Birleşik Devrim Hareketi

çakanlarla karşılaştırıldığında devrede kulak bile değildir. Devrimin toplumsal ordusu bunları tükürükle boğacak güçtedir.

Kendilerini güçlü gösteriyorlar ama güçsüzlüklerinin farkındalar. Bu güçsüzlüğü telafi etmek için taraftarlarını silahlandırarak yasalar çıkarmaya, idam cezasını geri getirmeye, İŞİD'li faşistlere meşruluk kazandırmaya, polis-sivil faşist arasında koordinasyonu sağlayacak tedbirler almaya; sivil faşistleri sokağa salarak terör estirmeye çalışıyorlar" denilen açıklamada bunu tersine çevirmenin yolu da "bütün faşist güçler üzerinde yıldırıcı bir devrimci şiddet estirmek" olarak ortaya kondu ve Gazi, Sarıgazi, Nurtepe, Antakya Armutlu halkının yarattığı örnekler gösterildi.

"Askeri darbe girişimi gösterdi ki, faşist devlet ve sermaye egemenliği en zayıf dönemini yaşamaktadır. Sermaye sınıfı ve emperyalistler şimdi bütün karşı devrim güçlerini Erdoğan ve faşist devletin arkasında birleştirerek birleşmiş bir karşı-devrim cephesi yaratmaya çalışıyor. MHP'nin, CHP'nin, tüm burjuva basını, AKP ve Erdoğan'ın arkasında durmasının nedeni budur.

Buna karşılık, devrim de birleşmiş bir güç olarak yoluna devam ediyor; etmelidir. Bu bakımdan Kürt halkı, Aleviler, emekçi sınıflar, ezilen, sömürülenler faşizmin en kanlı biçimlere doğru ilerlemesine karşılık vermek üzere silahlanmalı, yeni ve çok daha güçlü ayaklanmalara hazırlanmalı" denilen

açıklamada, iki ülkenin işçi sınıfının, Kürt halkının, Alevilerin, ezilen diğer toplumsal güçlerin çıkarımın karşı-devrimin bir tarafına karşı diğer tarafının yanında yer almak olmadığı, hiçbir bahane olmadan emekçilerin, Kürt halkının, Alevilerin, Gençlik ve diğer toplumsal güçlerin karşı-devrimin taraflarından birinin yanında saf tutmamaları gerektiği vurgulandı.

Açıklamada, "Aksine, devrimin bu güçleri kendi devrimci iktidarları için, kendi çıkarları, kendi tam ve kesin kurtuluşları için mücadele etmelidir. Darbe girişimi ve sonrası bir kez daha gösterdi ki, demokrasinin gerçekleşmesi, sermaye egemenliği yıkılmadan ve bu faşist devlet parçalanıp dağılılmadan mümkün değildir. Gerçek ve tam demokrasi bir devrim sorunudur; emekçi sınıfların Kürt halkıyla birlikte iktidarı ele geçirmesi; kendi devrimci iktidarlarını kurlmaları sorunudur.

Türkiye ve Kürdistan'ın içinde bulunduğu koşullar ve son gelişmeler bunun mümkün olmaktan da öte artık bir zorunluluk haline geldiğini gösteriyor" denildi ve egemen sınıfın şu an en güçsüz döneminde olsa da, birileri yıkılmadan kendiliğinden yıkılıp gitmeyeceği söylendi.

Açıklama, "koşullar, son derece devrimci, tepeden trnağa kan içindeki bu faşist devletin yıkılıp gitmesi için son derece elverişli. HBDH, bir kez daha diyor ki; Şimdi Devrim Zamanı!" denilerek sona erdi.

Faşistlere Geçit Yok



15 Temmuz günü saat 22.00 sıralarında savaş uçakları, helikopterlerin hareket etmesi ardından 'Yurtta Sulh Konseyi' adı altında toplanan askerler yönetime el koyduğunu açıklaması ile RTE'nin halka "demokrasi" için sokağa çağrı yapmasıyla Antakya'da da faşistler sokaklara çıktı.

15 Temmuz günü saat 01.00 sularında Antakya-Armutlu mahallesinin girişinde 'Allahu ekber' sloganlarıyla bekleyen faşistler mahalledekilerin sokağa çıkması ile püskürtüldü. Mahalleden geçen polisler, arabalarından halka rabia işareti yaparak halkı kıskırtmaya çalıştılar. Ardından mahalle girişine çok sayıda çevik kuvvet ekipleri konuşlandırıldı.

16 Temmuz akşamı yine konvoylarla sokağa çıkan faşistler Armutlu mahallesinden yine bayraklarla, gerici sloganlarla, rabia işaretleriyle geçmeye çalıştılar. Bunun üzerine Armutlu halkı sokağa çıkarak mahalleyi korumaya aldı. Buna rağmen geçmeye çalışan motorlu faşistler halk tarafından durdurularak dövülerek mahalleden çıkarıldı. Gece saat 02.00'da ortamın sakinleşmesinden sonra halk evlerine dağıldı.



Nurtepe'ye Faşistleri Sokmayacağız

Kağıthane Belediyesi 17 Temmuz günü "Demokrasi mücadelesine devam ediyoruz. Bu akşam saat 19.30 Nurtepe/Akom'da toplanıyoruz" diyerek halka mesaj yolu ile çağrı yaptı. Bunun üzerine Nurtepe halkı, olası faşist saldırılara karşı, mahallede önceki akşam başladığı bekleyişini sürdürdü.

Akrep ve toma diye tabir edilen polis araçları sürekli caddede tur atıyor, provokasyon yapmaya çalışıyor. Halk, tepki olarak her polis araçları geçtikçe alkış, marş ve sloganlarla karşılık veriyordu. Halkın bu tepkilerine karşı polis araçları korna çalarak geçiyordu.

Polisler geçtikçe "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Katil Polis Mahalleden Defol", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Bir beyaz araç hızlı bir şekilde caddeden geçti. Hızlı geçmesi ve halkın üstüne sürmesi üzerine halk müdahale etti. Araba içindekilerin Türk bayraklı olduğu, bir yere çekip bayrağı çıkardığı ve şoförün "Akom'a mitinge gidiyorum" dediği söylendi.

Bu ufak provokasyonun ardından bekleyişini sürdüren Nurtepe halkı "Sık Bakalım Sık Bakalım" ve "Gündoğdu"yu söylediler.

Sonra halka açıklama yapan biri "Akom'da faşistlerin dağıldığını ve Kağıthane'de toplandıkları"ni söyledi.

22.00'de de, polislin toplananlara yönelik caddeye ve ara sokaklara gazlı saldırısı başladı.

Nurtepe'den Bir Mücadele Birliği Okuru



SOKAKLARI TESLİM ETMEYECEĞİZ!

Darbe gecesinden beri sokaklarda gericilik, karşı-devrim hareket halinde. Tüm devlet imkanları kullanarak mobilize edilen bu gerici kitle üzerinden karşı-devrim sokakları ele geçirme uğraşısında. Çünkü sokakları ele geçiren sınıflar savaşımında avantajlı konuma geçer!

Devletin "vatandaşlarını" sokağa çağırması, "sokakları terketmeyin" demesi esas olarak darbecilere karşı değil, devrime karşı sokakları ele geçirme amacının ifadesidir. Bunca zaman başaramadığı işi darbe sonrasında ortaya çıkan psikolojik ortamda başarabileceğini düşünüyor. Bu sadece AKP'nin ve RTE'nin değil, devletin resmi politikası. Gerçeği görmek isteyenler Pazar günü için CHP'nin yaptığı çağırının içeriğine ve AKP'nin buna verdiği desteğe baksın!

Tüm devlet imkanlarına rağmen bugüne kadar Taksim'e toplanan bir avuç gericiydi. Şimdi CHP desteğiyle kitlesel bir gövde gösterisi yapmak istiyorlar. Şimdi DİSK de bu çağrıya katılarak



emekçileri burjuvazinin kuyruğuna takmaya çalışıyor.

Karşı-devrimin kitle tabanı, yaratılmak istenen havanın aksine, son derece sınırlı. Çağrılarına kulak verenler sınırlı. Ama devlet imkanları var, örgütler. Mobilize haldeler ve psikolojik üstünlük kuruyorlar. Böylece ilk elden kararsız unsurları etkilemek ve yanlarına çekmek mümkün hale gelecek.

Devrim cephesinin tüm sokak eylemlerine vahşice saldıran faşist devlet, "yasaklı Taksim"i kendi gerici eylemlerinin merkezi haline getiriyor! Bu bile başlı başına bir kışkırtma, bir meydan

okuma. Devrim cephesinden gelebilecek tepkilerin "darbeyi desteklemek" yaftasıyla boğulmak isteneceği kesin. Devrim cephesinin görece tepkisizliğinin sebeplerinden birinin de bu olduğuna hiç kuşku yok. Buna rağmen vurgulamak gerekir ki, sokakları düşmanına bırakan bir devrim cephesi mücadelede çok ama çok gerilere düşecektir.

Tüm devrim güçleri acilen merkezi yerlerde sokaklara çıkışı örgütlemeli, meydanın faşistlere bırakılmadığını göstermelidir. Emekçilerin CHP-DİSK eliyle burjuvazinin kuyruğuna takılmasına izin verilemez! Devrim güçleri tüm emekçileri merkezi yerlerde sokaklara çağırmalı. Taksim ve Kadıköy başta olmak üzere, en merkezi yerlerde sokaklara çıkmalı, burjuva cephenin tüm oyunlarını boşa çıkarılmalıdır. 23 Temmuz'da HDP çağrısıyla Gazi Mahallesi'nde yapılacak gösteriden başlamak üzere, emekçilerin bağımsız politik çizgisi için güçlerimizi birleştirelim ve merkezlerde sokağa çıkalım!

Faşistleri Sokmayacağız

Sarıgazi Kaymakamlık önünde her gün yığınak yapan polis, 15 Temmuz günü sadece 1 akrep ve 3 sivil polis ile bekliyordu. Akşam saatlerinde ise kaymakamlığın önü tamamen bomboş bir hal almıştı.

Saatler 21.06 olduğunda TSK'nın yapmış olduğu açıklamada "ülke yönetimine tümüyle el konulmuştur" haberinden sonra Sarıgazi'de halk, televizyon ve sosyal medya üzerinden olayları anlamaya çalıştı. Gençlik ise sokaklara çıkarak bütün sokak ve caddeleri dolaşmaya başladı.

Saat 22.07 olduğunda Yenidoğan ve Samandıra taraflarından yoğun silah sesleri gelmeye başladı.



22.28'de Sarıgazi'nin bütün camilerinden sela ve ezan okunmaya başladı. Demokrasi Caddesinde cami olmadığından ve camiye yakın bir yer olmadığından belediye caddeinin başındaki direklerden birine

büyük bir megafon takmıştı.

22.37'de Demokrasi Caddesinde halk evlerinden erzak almak için çıkarken, katil polislin silahlı saldırısına maruz kaldı.

22.50'de ise halk bu saldırılara cevap olarak barikat kurmaya ve direnişi yükseltmeye başladı. Katil polis tüm caddeyi gaza boğdu.

00.11'de Sabiha Gökçen Havaalanı civarından büyük bir patlama sesi geldi. Ses Sarıgazi dahil bir çok semtte yankılandı.

00.41'de ise Sarıgazi Belediye Başkanı İsmail Erdem'den herkese mesaj atıldı: "Tüm vatandaşlarımızı milli iradeye sahip çıkmaya davet ediyoruz. Tüm vatandaşlarımızı kamu binaları, emniyet binaları ve AKP il ve ilçe binalarına davet ediyoruz. İsmail Erdem Sancaktepe Belediye Başkanı"

00.50'de İnönü Mahallesinde halk fırına ve marketlere akın etmeye başladı. Atatürk Caddesinde bir kişi mahalleyi korumak için, Türk bayraklarıyla korna çalıp gençlere silahla karşılık vermeye başladı.

01.39'da Ümraniye / Birlik Mahallesi ve Dudullu üzerinden uçan jetlerin Dudullu tarafında birçok yeri bombaladığı bilgisi elimize ulaştı.

Eski Ankara Caddesinde konvoy halinde geçmek isteyen faşistlere ait araçların camları tuzla buz edildi. Daha sonra olay yerine gelen Z23 kodlu özel hareket akrebi anons yaparak "akşam çıkacak herhangi bir olayda gerçek mermili silahlarla müdahale edeceğiz" dedi.

16 Temmuz günü öğle saatlerinde internet üzerinden "akşam mahallemize dönük yaşanabilecek bir saldırıya karşı Sarıgazi sokaklarında olalım, mahallemizi savunalım!" diye çağrılar yapıldı.

Akşam saat 20.50'de Sarıgazi'de halk sokağa döküldü. Kutlama yapan araçları taşıyıp sloganlar attı. Katil polis biber gazı ve gerçek silah kullanarak kitleyi dağıttı. Hakan Korkmaz isimli bir kişi gözaltına alındı, Kaymakamlık binasında tutuldu. Gaz bombaları Demokrasi Caddesini tümüyle kapladı.

Demokrasi Caddesinde halk tarafından barikat kuruldu. Bu esnada Yenidoğan'dan Sarıgazi'ye bir grup faşistin geleceği söylentisi çıktı.

Saat 00.00 geldiğinde Sarıgazi Atatürk Caddesinde geçmeye kalkan bir grup faşiste Leninistler tarafından sabotaj eylemi düzenlendi.

Faşist Propagandalara Karşı Gazi Mahallesi'nde...



15 Temmuz darbe girişiminden sonra Gazi mahallesinde günlerce gerginlik yaşandı. Devlet, darbeyi bastırmak için kendi dinci faşist tabanını, ülke genelinde sokaklara dökerek yurtsever, devrimci ve demokrat insanların bulunduğu emekçi mahallerde provokasyon yaratmaya çalıştı. Ancak bu tip provokasyonlarda ve katliam girişimlerinde deneyimli olan emekçi halk, bunu önlemek için sokaklarda nöbete geçti. 15 Temmuz günü öncesinde Gazi Mahallesi'nde yapılan bütün eylemlere saldıran polis, 15 Temmuz'da darbe haberini alan polis, güçlerinin çoğunluğunu mahalleden çekti.

16 Temmuz'da kendi iç çatışmasından galip çıkan devlet ve polis, sivil faşist güruhu mahalleye salmaya çalıştı. Son durak (Yunus Emre Mah.) bölgesinden Gazi karakolunu savunmak için harekete geçen sivil faşistler, polislerin desteğini alarak, İsmet İnönü Caddesi'nden aşağı Gazi Cemevi'ne doğru yürümeyi denedi. Ancak nöbete geçen mahalleliyi gören ve yürümeye cesaret edemeyen faşistler, polis desteği olmasına rağmen korkarak geri çekildi. Mahalle halkı; "Sıkıyorsa gelin, gelsenize" gibi sözlerle cesaretini göstererek, bundan sonraki herhangi bir faşist saldırıda, daha önce Maraş ve Çorum'da olduğu gibi, katliamlar gerçekleşirken, evlere kapanmayacağını ve faşizme karşı savaşacağını, canı pahasına kendisini var eden değerlerini koruyacağını gözler önüne sermiş oldu.

17 Temmuz'da İsmet İnönü Caddesi'nden konvoylar halinde geçen faşistlerin konvoylarına emekçi halk müdahale etti. Bunun üzerine sokak başlarında bulunan ve kendi değerlerini koruyan halka polis saldırısı başladı. Halk da bu saldırıya taşlarla karşılık verdi.

18 Temmuz günü, darbe öncesinde de mahallede söz konusu olan polis ablukasına ve darbeyle birlikte artan faşist saldırılara karşı, Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından Gazi Cemevi önünde eylem düzenlendi. Ajitasyon konuşmaları yapılarak, "mahallemize, bizlere dönük herhangi bir faşist saldırıda emekçi Gazi halkını sokaklara çağırıyoruz" denildi. Eyleme polis saldırınca yine taşlarla karşılık verildi.



"Saldırılarına Karşı Sarıgazi'yi Koruyacağız"

15 Temmuz günü TSK'nın yapmış olduğu darbe girişimiyle beraber, Sancaktepe'de akşam saatlerinde yoğun silah sesleri gelmeye başladı. Silah seslerinin yoğunlaşmasıyla mahallelerde insanlar sokaklara dökülerek market, manav, ve benzinliklere akın ederek erzak stoklamaya başladılar.

Yenidoğan'da Alevi mahallelerde insanlar silahlanan sokaklara dökülmeye başladı. Sarıgazi'de silahlı milisler, mahalleleri korumak için önlemler aldı. Mahallelere yabancı kişiler ve araçları almadılar.

Demokrasi Caddesinde ise kalabalık bir kitle bekleyişe geçti. "Sarıgazi'nin güvenliğini tehdit

edecek bir durumda karşılaşırlarsa her türlü müdahalede bulunacaklarını" söylediler. Belediye Başkanı İsmail Erdem, 15 Temmuz'dan itibaren her akşam saat 21.00'da Samandıra Meydanı'nda "Milli İradeyi ve Demokrasiyi güçlendirme" adında AKP'lileri ve AKP destekçilerini meydana toplamaya başladı ve Sancaktepe Kaymakamlığı önünde bulunan polisler, her gün Demokrasi Cad-



desi'ndeki esnaflara tehditler yağdırıyor. "Burada teröristleri besleyen de koruyan da sizsiniz, artık biz buradayız bundan sonra belli saatlere kadar dükkanlar açık olacak" gibi tehditlerde bulunuyor. Sarıgazi eğlence de bu esnafların dükkanlarında kapanış saatlerine kadar duruyor. Faşistler ve polisler el ele Demokrasi Caddesi üzerinde her yere bayrak astı.

Polis, Demokrasi Caddesinde gruplar halinde dolaşan gençlerin üzerine biber gazı, plastik mermi sıkıyor veya GBT kontrolü yapıyor. Kaymakamlık önünden geçen araçlara da GBT kontrolü yapılıyor. Nazım Hikmet Parkı'nın orada ise devrimci kurumlara ve devrimciler saldırıyor.

Bunlar Sarıgazi halkını yıldırıyormuş gibi görünmüyor, yetmeyecek. Sarıgazi halkı mahallelerini herkese karşı her yolla korumaya kararlı.

Sarıgazi'den Mücadele Birliği Okurları

DEVLETE AKIL VERME YARIŞI

ALİ VAROL GÜNAL

Uzunca bir süredir ortalama solun birçok kesimine sirayet etmiş olan bir hastalık, yaşanan bu son darbe girişimiyle daha da su yüzüne çıktı; bu devlete akıl verme hastalığıdır. İsteyen buna devletle empati yapmak da diyebilir; yanlış olmaz.

Zaten konuşmalarında ya da yazılarında "ben onun/ onların yerinde olsaydım" türünden sözlerle sıkça rastlıyoruz. En son Hayatın Sesi TV'de gündeme ilişkin yaptığı bir konuşmada EMEP MYK üyesi Mustafa Yalçın, bunun örneklerini fazlasıyla sundu bize. Kendini devlet içindeki tarafların yerine koymak suretiyle, böyle bir durumda kendisinin ne yapacağını söyleyip durdu. Öyle ki, programı yapan kişi kendisini uyarmak zorunda kaldı. Bu eğer, bu zatı muhteremin ilk defa yaptığı bir şey olsaydı, üzerinde fazla durmaz, reformistliğine verir geçerdik. Ne yazık ki bu zat, daha önce yazdığı köşe yazılarında da, devletin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ni bitirmek için neler yapması gerektiğini yazmakta bir beis görmüyordu. En son darbe girişiminde meclisin bombalanmasından duyduğu üzüntüyü dile getirirken de aynı ruh hali içindeydi.

Benzeri bir ruh halini, darbe girişiminden hemen sonra başka bir TV programına çıkan TÖP-G sözcüsü Oğuzhan Kayserilioğlu'nda gördük. Bu zatı muhterem de darbe girişiminin püskürtülmesinin hayırlara vesile olmasını diliyordu. Nasıl mı? Devletin bundan ders alacağını ve bundan sonra "barış süreci"ne yeniden döneceğini ümit ettiğini söylüyordu. Elbette buna politik körlük de diyebiliriz; ama yok, bu politik körlükten öte bir şey, devlete bir daha böyle bir durumla karşı karşıya kalmaması için ne yapması gerektiğini telkin etmek; tam tanımlaması bu. Yani egemen sınıfın baskı ve zor aygıtı olan devlete, bekasını sağlamak, egemenliğini garanti altına almak için akıl vermek. Sanki devletin onların akıllarına ihtiyacı varmış gibi, bakın şunları şunları yapmazsanız başımıza şunlar şunlar gelir demek... Devlet yöneticileri de herhalde bunların söylediklerini kaale almak yerine gülmekten bir hal oluyordur.

HDP'lilerin açıklamalarına bakın, yine aynı öngörüsüzlüğü göreceksiniz. Sanki yaşanan her şey, çözüm sürecinden vazgeçildiği için oluyor. RTE'nin kişisel hırsları yüzünden ülkeyi bir felaketin eşiğine getirdiği dillerde sakız olmuş adeta. Şimdi hepsi, devlete krizden çıkartma yolları sunmakla meşguller. Eğer devlet içindeki "karanlık" unsurları ayıklaşırsa, demokratikleşirse, o zaman böyle şeyler bir daha yaşanmayacaktır. Adeta gözaltına alınan general vb'lerinin Sur'da Cizre'de halkı katledenler olduğunu söyleyerek, bu yönde bir umut doğabileceği varsayılmaktadır.

Peki ortalama solu, politika kulvarında böyle çapsız olmaya, devlete akıl verme yarışına girişmeye sürükleyen nedenler ne acaba? En başta gelişmelerin devrimin baskısı altında ortaya çıktığını görememeleri; kompo teorilerine kendilerini kapırmaları, toplumsal-siyasal gelişmeleri, sınıflar mücadelesine göre değil, özlül niyetlere, kişisel hırslara, yeteneklere vb göre açıklama. Sonrası, konularının devrimci olma, varolan devrimci durumu devrime dönüştürme yerine, Lenin'in deyişiyle, "aşırı muhalefet partisi" olarak sınırlandırma. İdeolojik ve politik olarak muğlaklık... Devletin, siyasi iktidarın politik çevirme hareketinin etkisi altına girme, olaylara devrimci bakış açısını kaybetme, olayları son nedenlerine, ekonomik nedenlere kadar götürmemeye, yaşanan Yeni Evre'yi kavramama... Bunlara elbette daha bir çok şey eklenebilir; ama ne yazık ki durum budur.

Toplum, şimdi "devlet yanlıları" ve "devlet karşıtları" olarak bölünmüşken, herkesin safını iyi belirlemesi gerekiyor. Soyut "demokrasi" ya da "demokrasi cephesi" tanımlamaları bu saflaşmada insanların konularını belirlemeye yetmiyor. Yetmediği, bu Pazar Taksim'de CHP'nin yapacağı mitinge katılacağını açıklayan parti ve demokratik kitle örgütlerinin, aynı yerde AKP ile yan yana gelecek oluşundan anlaşılıyor sanırız.

Bizler son yaşanan olaylar karşısında tutumumuzu en başından ortaya koyduk. Bir kez daha önderlerimizin bize hatırlattığı söze uygun davranarak "devrimcinin görevi, devrim yapmaktır" diyoruz. Karşı-devrimin insanları sokağa dökmesine aldırmadan, bugünlerin bir de yarını olduğunu unutmadan, devrimci iktidar için mücadelemizi sürdürmeliyiz. Soyut "demokrasi" söylemleri bizim için hiçbir şey ifade etmiyor; halk demokrasisini kazanabilmek için somut bir halk devrimi gerekiyor.

Olağanüstü Hal ilan edilmesinin ardından Türkiye şaşkın: "Şu ana kadar olağan bir halde miydik lan?!"

Zaytung



Melih Gökçek'in açıklamalarından sonra 36 cin, 22 peri ve 16 gulyabani görevden alındı. Operasyonun derinleştirileceği söyleniyor... Zaytung

Vedat Demircioğlu'nu Unutmadık!



68 öğrenci hareketinin katledilen ilk devrimci öğrencilerinden Vedat Demircioğlu, devrimci sosyalist gençliğin emperyalizme karşı savaşımının sembollerinden oldu. DÖB'lü bir öğrenci olan Vedat, bu nedenle DÖB'ün de ölümsüzleşen ilk üyesiydi.

15 Temmuz 1968'de İstanbul'a gelen 6. Filoyu protesto eden öğrenciler günlerce mücadele ettiler. Ama bir olay vardı ki, Amerikan askerlerinin denize dökülmesine ve Türkiye devrimci gençlik hareketinin tarihine geçti. 17 Temmuz sabaha karşı polis İTÜ öğrenci yurdunu bastı ve onlarca öğrenciyi öldürüseye copladı. Vedat Demircioğlu'nu ise pencereden atarak ağır yaralanmasına sebep oldu. Polis sonrasında ise Vedat'ı yaklaşık 300 metre sürükleyerek işkence etmişti. Daha sonra ise öldü diyerek orada bırakmışlardı. Ama Vedat günler sonra 24 Temmuz'da ölümsüzleşti. Vedat'ın pencereden atılması olayı duyulduktan hemen sonra öğren-



ciler İTÜ yurduna dolamaya başlar. O dönem demokratik devrimciler olarak da tanınan Deniz Gezmiş liderliğindeki DÖB'lüler (Devrimci Öğrenci Birliği) de alana gelir. Ve sonrasında Deniz önderliğinde öğrenciler "YANKE GO HOME" diyerek 6. Filoyu denize dökerler.

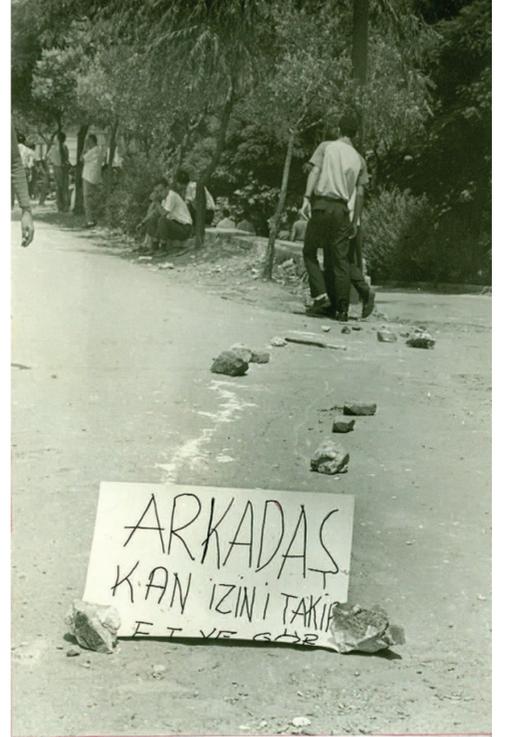
Vedat'ın ölümü kadar cenazesi de büyük eylemlere gebe olur. Aynı zamanda öğrenci gençlik arasında o dönem baş gösteren politik ayrışma, Vedat'ın cenazesinde daha da görünür hale gelir. Deniz Gezmiş liderliğindeki DÖB cenaze öncesinde ve sonrasında devrimci bir tutum takınarak ne polisin ne de faşistlerin ulumalarına boyun eğdi. FKF'nin Harun Karadeniz liderliğindeki grubu pasif direnişi yeğ tutarken (ki polis bu gruba dahi sert müdahale etmiştir), DÖB'lüler polisle çatışır ve olaylar büyür.

Vedat Demircioğlu ölümsüzdür!

BİR SABAH UYKUSUNDA

Bir sabah uykusunda
Polisi saldırdılar
Demircioğlu Vedat'ı
Coplarla öldürdüler
Coplarla yumruklarla
Vurdular öldürdüler
Genecik çocuklardı
Belki sizde gördünüz
Ellerinde pankartlar
Yolda gidiyorlardı
Özgürlük istiyorlardı
Özgürlük diyorlardı
Ellerinde pankartlar
Özgürlük diyorlardı
Altıncı Filo derler
Belki siz de gördünüz
Kıbrıs'ta karşımıza
Çıktılar, durdurdular
Boğaz'da karşımıza
Çıktılar, öldürdüler
Kurtuluş savaşında
Belki siz de gördünüz
Demircioğlu bir değil
Halkımız gibi çoğul
Geliyor çağıl çağıl
Geliyor çağıl çağıl
Söz ve Müzik: RUHİ SU

(Vedat Demircioğlu anısına yazılan şarkı)



Fidel'in Sözleriyle 26 Temmuz Hareketi



"26 Temmuz Hareketi alt tabakaların, alt tabakalar için ve alt tabakalarla oluşturulan devrimci örgütüdür.

26 Temmuz Hareketi hiç kimsenin politik fitne veremeyeceği Küba işçi sınıfının kurtuluş umududur, ataları tarafından özgürleştirilen topraklar üzerinde paryalar halinde yaşayan köylünün toprak umududur, göçmenlerin, üzerlerinde çalışmadıkları ve yaşayamadıkları topraklarına geri dönüş umududur, açlara ekmek ve unutulmuşlara adalet umududur.

26 Temmuz Hareketi bu mücadelede 10 Mart 1952'den beri düşenlerin davalarını sürdürür ve sükün içinde ulusa, onların eşlerine, çocuklarına, ailelerine ve kardeşlerine, devrimin mağdurları tehlikeye atmayacağına beyan eder.

26 Temmuz Hareketi yakın saflara sıcak bir davetiyedir, kolları Küba'nın tüm devrimcilerine, ufak tefek partizan farklarını ve daha evvel yapılan hiçbir ayrımı gözetmeksizin açtır.

26 Temmuz Hareketi ülkemizin canlı ve sağlıklı geleceğidir, halka sözü verilmiş onurdur, vaat yerine getirilecektir."

Fidel Castro Ruz19 Mart 1956



İTÜ Mezuniyet Töreninde Rektöre Protesto

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ)'nün İTÜ Stadyumu'nda 14 Temmuz'da düzenlenen Mezuniyet Töreninde öğrenciler pankartlarıyla alandı.

Rektör konuşma yaparken, hükümetten gelen tebrik mesajları okunurken öğrenciler ıslıklarla protesto etti ve arkalarını döndüler.



Son Dakika - Cumhurbaşkanlığı'ndan Paralel Devlet Soruşturması'ndaki savcılara uyarı: "Paralel yapı ile geçmişteki bağlantılar incelenirken fazla geçmişe gitmeyin. 2-3 yıl yeter..."

Zaytung



"İşte basın özgürlüğü, sosyal medya falan kısıtlanabilir, çeşitli haklar Anayasa'ya aykırı bile olsa elinizden alınabilir, gösteri-yürüyüş vs yapılamaz gibi şeyler okudum. Pardon ama bunun tam olarak nesi olağanüstü hal?"

Zaytung

BAŞARISIZ BİR DARBENİN ARDINDAN

Ve genç kuşağımız bir darbe girişimini de gördü. Sınıflar mücadelesinin birçok metoduyla karşılaştık, sonunda iktidar bloğunda bir taraf diğer tarafı alaşağı etmek için darbe yapmaya çalıştı ama başarısız oldu. İktidarın kendi iç çelişkileri o kadar yoğunlaşmış ve sertleşmiş durumdaydı ki, bir çatışmanın en üst boyutu denebilecek silahlı ayaklanmaya kalkıştılar. Fakat bu darbe ak ve kararı ortaya çıkardı. Gerek devlet iktidarında, gerekse de toplumsal yaşamda bütün ilişkilerin yeniden kurulacağı bir süreç başlıyor. Bu gerçek anlamda yeni bir süreç ve artık buna göre konum almalıyız.

1) Öncelikle ilk günlerde sosyal medyada çoğunlukla konuşulan darbenin Erdoğan'ın bir oyunu olduğu biçimindeki düşünce doğru değil, kuşağımız gerçek bir darbe olayıyla karşılaştı. Yani darbe gerçektir. Darbe hükümet karşıtı bir içerik taşıyordu. Burjuvazinin iç kavgası öyle çıkışsız bir noktaya gelmiş olmalı ki bir taraf diğer tarafı yok etmek için böyle bir çaba içerisine girdi. Silahlı bir ayaklanma ya başka hiç bir yol kalmadığında ya da sabırlı ve inatçı bir çalışmanın sonunda başarının son hamlesi olarak gündeme gelir; bizim gördüğümüz ilkiydi. Yani başka yolları kalmamıştı ve hükümet kanadının (artık devlet kurumlarının tamamı) Fetocu dedikleri kesim bu olayı ger-

Başarısız darbeden hemen sonra dinci faşist grup polis korumasında tam olarak sokakta linç ayinleri düzenledi. Darbeci askerlerin bazılarının kafaları dahi kesildi. En ufak bir karşı koyuş acımasızca eziliyor ve sokakta yaratılan dehşet kahramanlık destanları olarak anlatılıyor.

çekleştirdi. Şunu da belirtmek gerekir ki, sonrasında basına sızan haberler de bunu doğruluyor, emperyalizmin bu işle doğrudan ilgisi ve alakası var. Eğer başarısızlardı, bugün darbecileri kutluyor olduklarını ve Erdoğan gibi hırslı ve kontrol edilemez birini siyaset sahnesinden silmiş olmalarının olumlu ve faydalı yanlarını anlatıyor olurlardı. Şimdi ise anayasaya bağlılığın öneminden bahsediyorlar. Sonuçta emperyalist burjuva elini tek ata oynamaz. Onlar cephesinden gördüğümüz bu ve hükümet kanadı da bunu görüyor.

2) Darbe başarısız oldu. Ama sanki başarılı olmuş gibi bir hava var

ülkede. Binlerce insan gözaltına alınıyor, yüzlerce kurum kapatılıyor, cezaveleri dolup taşıyor. Kimileri buna sivil darbe diyor. Çoğunlukla ulusalcı cenah böyle diyor. Ama gördüğümüz hasmını yenmiş bir gücün, kendisine başkaldırmanın diye gerçekleştirdiği seferler var. Tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi bir ordu diğerini kuşatır ve kazanan bir süre her şeyi yapma özgürlüğüne kavuşur. Zafer kazanan ordunun komutanları ve askerleri yenilenlerin mallarını mülklerini yağmalar, kadınlara tecavüz eder, erkekleri öldürür, tam bir vahşet yaşatılır. Yaşadığımız tam da bu. Başarısız darbeden hemen sonra dinci faşist grup polis korumasında tam olarak sokakta linç ayinleri düzenledi. Darbeci askerlerin bazılarının kafaları dahi kesildi. En ufak bir karşı koyuş acımasızca eziliyor ve sokakta yaratılan dehşet kahramanlık destanları olarak anlatılıyor.

3) Sonuçta Erdoğan'ın başında oldu kesim hiçbir anayasasının ona kandıramayacağı bir özgürlüğe kavuşmuş durumda. Bu arada kitapçıklarda yazan yasaların gücünü de görmüş olduk. Hiç! Dinci faşist iktidar sokaklarda tam bir beyaz-yeşil terör uygulayarak istediğini yapmaya çalışıyor. Sokaktaki terörle güçlerini yeniden dizayn ediyor. Ama söylemeye hiç gerek yok ki, iç çelişkilerini belli ölçülerde çözmüş bir güçle kar-

şılaşacağız artık. Yani daha zorlu bir mücadeleye hazır olmak gerek. Bunun için yapılacak ilk şey eğer hala yasalar içerisinde özgürlüklerin elde edileceğini düşünen anlayışlar varsa, onları bir çırpıda geride bırakmak gerek. Yaşadığımız olayların içeriğini, anlamını, mücadelemiz üzerindeki etkilerini açıklamalı ve mevcut gerçekliğin bize, gücün yasa olduğunu gösterdiğini ifade etmeliyiz.

4) Şu ana kadar burjuvazi üzerinden değerlendirdik olanları. Fakat devrim güçleri için bu süreç birçok ders içeriyor ve mutlaka titizlikle incelenmelidir. Toplumsal desteği olmayan bir ayaklanma başarısız olmaya mahkumdur. Yaşadığımız örnek bunu bire bir gösteriyor. Devrim tüm eksikliğini bir ayaklanma anında halk denizinden giderir. Bizim en güçlü yanımız budur.

5) Faşizmi devirecek bir ayaklanma kararlı bir önderlikle zafer kazanabilir. Kararlılık sanıldığından daha da üstün bir güçtür. Bir ayaklanma anında zafer kazanmak isteyen güç en ufak bir kararsızlık gösterdi mi çözüme arkasından gelir. Gerek ikna gücüyle gerekse de silahın gücüyle

hedefe yürümek konusundaki kararlılığımız düşmanın her bir askerinde hissedilmelidir.

6) Madde madde bu olaylar incelenmeli elbette ama burada daha acil olan şeyin devrim güçlerinin bu süreç sonrasında nasıl tutum alacağıdır. Zira burjuvazinin iç çatışmasından doğan

Kararlılık sanıldığından daha da üstün bir güçtür. Bir ayaklanma anında zafer kazanmak isteyen güç en ufak bir kararsızlık gösterdi mi çözüme arkasından gelir. Gerek ikna gücüyle gerekse de silahın gücüyle hedefe yürümek konusundaki kararlılığımız düşmanın her bir askerinde hissedilmelidir.

boşlukta devrimci iktidarların ya da devrimcilerin ve halkın kontrolündeki bölgelerin oluşturulmaması ciddi eksikliklerin var olduğunu gösterir. Bu nedenle vakit kaybetmeden radikal değişiklikler de dahil olmak üzere adım atılmalıdır. Sadece bu tür olanakların değerlendirilmesi için değil -şimdilik bu ihtimal geçmiş gibi görünüyor- artık kitle gücüyle kendine biraz daha güvenen faşizmle yürüteceğimiz mücadelenin ihtiyaçlarını karşılamak için. Karşımızda resmi ve sivil güçleriyle bütünleşmiş bir güç bulunuyor. Ve başarısız darbeden önceki gibi olamaz hiçbir şey. En azından zafer kazanmak isteyen bir güç için bu durum böyle.

7) İç savaşı kazanmak istiyoruz. Bunun için devrimci bir program öncülüğünde savaşan, genç yaşlı, kadın erkek hemen herkesi içinde barındırabilecek ve sıkı örgütlenmiş bir Halk Ordusuna ihtiyacımız var. Er ya da geç çatışmanın boyutları artacak ve iç savaş farklı biçimleri karşımıza çıkaracaktır. İşte bu durumda hazırlıksızlık demek, ne tarihin ne de halkımızın kabul edeceği bir gerektir.

Dinci faşist iktidar sokaklarda tam bir beyaz-yeşil terör uygulayarak istediğini yapmaya çalışıyor. Sokaktaki terörle güçlerini yeniden dizayn ediyor. Ama söylemeye hiç gerek yok ki, iç çelişkilerini belli ölçülerde çözmüş bir güçle karşılaşacağız artık. Yani daha zorlu bir mücadeleye hazır olmak gerek. Bunun için yapılacak ilk şey eğer hala yasalar içerisinde özgürlüklerin elde edileceğini düşünen anlayışlar varsa, onları bir çırpıda geride bırakmak gerek.



GENÇLİĞE ÇAĞRIMIZDIR

15 Temmuz günü 22:00 sıralarında savaş uçaklarının ve helikopterlerin hareket etmesi, Boğaziçi Köprüsü'ne askerlerin inmesi, askerlerin sokağa çıkması ve ardından 'Yurtta Sulh

Konseyi' adı altında toplanan askerler yönetime el koyduğunu TRT'de açıklandı. R.T. Erdoğan bunun üzerine 'demokrasi' için sokağa çağrı yaptı, dinci gerici faşistler sözde 'demokrasi' için sokağa çıktı.

Biz Türkiye ve Kürdistan gençliği biliyoruz ki siz sermaye bekçileri iktidar için çatışmaktasınız. T.C devleti, tarihi boyunca Kürt halkına, yoksul Alevi halkına, işçilere, emekçilere, gençlere, kadınlara karşı her zaman katliamlarımızı, işkence hanelerinizi, sömürü kapılarımızı,

Ne Darbe Ne Saray Yaşasın Halk İktidarı!



gerici eğitiminiz ve asimilasyon politikalarımız ile saldırdınız.

Faşist devlet içerisinde iki tarafın bu kavgası, biz öğrenci ve emekçi gençliği üçüncü bir taraf olmamız gerektiğini ortaya koymakta. Bizler emekçi halkların ve işçi sınıfının kavgasında, faşist burjuva temsilcilerine karşı üçüncü bir cephe ayağa kalkmalıyız. Haziran Halk Ayaklanması ve 6-8 Ekim Ayaklanması'nı yaratınlar işte bu üçüncü taraftır. Gerçek özgürlükler ve demokrasi sosyalizmdir.

Tarih emekçi halklara, işçi sınıfına, yoksul Kürt halkın, ezilen topluluklara silahlı savaşımı dayatıyor.

Şimdi Devrim Zamanı!

DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

Ne Darbe Ne Saray Yaşasın Halk İktidarı



DÖB Gazi'de Suruç anması'ndan önce yaşanan süreçle ilgili olarak "Ne Darbe Ne Saray Yaşasın Halk İktidarı" pankartı astı. Ama pankart Suruç anması için yürüyüş ilerledikten sonra, zırhlı araç eşliğinde söküldü.

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri Kazanmalı



Avcılar Belediyesi önünde zorlu bir mücadele devam ediyor. Bu mücadeleyi yakından takip eden devrimci ve ilerici örgütlenmeler de işçilerin dayanışma için neler yapabileceklerini konuşmak üzere 9 Temmuz akşamı bir araya geldi.

Yapılan çağrı üzerine sendikalar, devrimci örgütler, demokratik kitle örgütleri, siyasi partilerden pek çok kişi Eğitim Sen İstanbul 7 Nolu Şube'de bir araya geldi.

Çağrıcı kurumlardan bir temsilci, "Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri ile Dayanışma Komitesi Kurulması" amacıyla ve daha güçlü organize bir dayanışmanın örülmesi için neler yapılabileceğini konuşmak üzere toplanıldığını anlattı. Ancak dikkati çeken şey, toplantıya işçilerin katılmamış olması idi.

İlk söz alan İnşaat İş Sendikası, işçilerin bulunmadığı bir toplantının doğru olmadığı ve karar alamayacağını böyle bir toplantının sağlıklı da olmayacağını söyledi. Mücadele Birliği, Alnteri, Kızılbayrak, Devrimci Anarşist Faaliyet, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası da, böyle bir toplantıyı işçilerin de katılımıyla yapmak gerektiğini vurguladılar.

Çağrıcı kurumlar, işçileri çağırmak gerektiğini düşünemediklerini, Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri ile dayanışma için gelen kurumlardan ulaşıldıklarıyla bir araya gelerek daha güçlü ve dinamik bir dayanışma için neler yapabileceğini konuşmak ve organize etmek amacıyla böyle bir çağrı yaptıklarını ve işçilerin olmayışını bir eksiklik olarak kabul edilmesini belirtti.

Bir araya gelmişken genel olarak işçilerle dayanışma için neler yapılabileceği konusunda öneriler ve görüş paylaşımları yapıldı.

Belediye İş Sendikası adına katılan temsilci, işçilerin işten atılma ve eylem sürecini özetledi, sendika ve işçilerin bundan sonra süreci nasıl götürebileceklerine dair düşüncelerini aktardı. Sendika olarak karşılaştıkları baskılar ve bundan sonraki süreçte dayanışmada bulunanlar birlikte daha hareketli bir sürecin örülmesini dilediklerini ifade etti.

Mücadelenin daha üçlü yürütülmesi üzerine alınan kararların ardından Avcılar işçilerinin çadırlarına gelinerek sendika tarafından toplantıya dair bilgilendirme yapıldı.

İşçiler Eylemlerinin 72. Gününde

13 Temmuz günü eylemlerinin 72. gününe gelmiş olan Avcılar Belediyesi işçilerine belediye yönetiminin saldırıları devam etti.

Bu saldırılara karşı işçilere destek olmak için dayanışma ziyaretleri de devam ediyor. İşçiler her gün düzenli olarak çadırlarını kuruyor, eğitim çalışmaları ve çeşitli etkinlikler yapıyorlar. Halka neden eylemde olduklarını anlatan bildirimlerini dağıtıyor, yürüyüşler yapıyor, çeşitli kurumları ziyaret ediyorlar.

İşçilerin örgütlü oldukları Belediye İş Sendikası, işçilerin sorunlarıyla Genel Merkez düzeyinde ilgilendiklerini belirterek, yapacakları Başkanlar Kurulu Toplantısı'nı İstanbul'a taşıma kararı aldıklarını açıkladı. İstanbul'a gelecek olan tüm illerden Belediye İş üyesi işçilerle birlikte başkanlar ve yöneticiler 15 Temmuz günü kitlesel bir yürüyüş yapma kararı aldı

Avcılar'da Binlerce Kişi Yürüdü

Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri direnişin 74. günü olan 15 Temmuz'da tüm illerden gelen Belediye İş Sendikası Yöneticilerinin ve üyelerinin katılımıyla ya-



pılacak yürüyüşün hazırlıklarıyla güne başladı.

Diğer illerden Belediye İş üyelerinin çadıra gelişleri sürerken Belediye Başkanı Handan Benli'nin yeni saldırıları da başladı. Belediye binası ve Marmara Caddesi üzerine sendikayı ve işçileri hedef alan pankartlar asıldı. İşçiler ve sendika üyeleri tarafından bu saldırı sloganlarla protesto edildi. Ardından işçiler halaylarla bu saldırılarla yıldırılmayacağını gösterdi.

Yürüyüş saati yaklaşırken belediye bir pankart daha asmak istedi. Pankartı daha yüksek bir yere asmak için iş makinesi geldi. Fakat İzmir'den gelen sendika üyeleri indirilen pankartı ele geçirerek "Bu pankartı size astırmayız" diyerek yırttılar.

Yürüyüş saati geldiğinde Marmara Caddesi girişi dayanışmaya gelenlerle dolmuştu. Direnişteki işçilerle Dayanışma Platformu bileşenleri güçlü bir katılımıyla işçileri ve diğer illerden gelen sendika üyelerini karşıladı.

Yürüyüş kortejinde yine kadınlar ve çocuklar önde yer aldı. Onların ardından diğer illerden gelen

Belediye İş Şubeleri, İstanbul 2 Nolu Şube ve Dayanışma Platformu bileşenleri kortejde yerlerini aldı.

İşçiler eylemlerini büyük bir coşkuyla, sloganlarla tamamladı.

Avcılar Belediyesi İşçilerine OHAL Yasağı

20 Temmuz günü yapılan MGK toplantısının ardından ilan edilen OHAL, ilk işçileri vurdu. Haftalardır eylemde olan Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileri, 21 Temmuz sabahı belediye önüne gelip çadır açmak istediklerinde, zabıta OHAL gerekçesi ile çadır açılmasına izin vermedi.

İşçiler, direnişlerinin 80. gününde sabah çadırlarını kurmaya geldiklerinde zabıta ablukasıyla karşılaştı. OHAL gerekçe gösterilerek çadırı açmaları engellendi ve valilikten izin alınması gerektiği iddia edildi.

İşçilerin direnişe başlamalarından bu yana işçilerin mücadelesini engellemek, işçilerin sendika ve kendi aralarındaki bütünlüğü bozup dağıtmak için her türlü oyuna, karalamaya ve saldırıya devam eden CHP'li Avcılar Belediyesi, fırsatın istifade zabıtayı sokağa dökerken işçi düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiş oldu.

İşçiler de çadır kuramayacakları söylendiğinde dayanışma çağrısında bulunarak, sendika yöneticilerini de haberdar ettiler. Çağrıcı duyan Avcılar Direnişiyle Dayanışma Platformu bileşenleri de işçilerin yanına desteğe gitmeye başladılar.

Daha önce duyurusu yapılmış olan "dilekçe eylemi" için de öğleden sonra pek çok emek dostu çadıra geldi. İşçilerin işten atılmaları, sendikadan istifaya zorlanmaları, sorgu odalarına alınmaları, haklarındaki karalama iddialar hakkında soruların yer aldığı dilekçeler "Bilgi Edinme Hakkı" kullanılarak belediyeye verildi. Dilekçe eylemi sırasında yine bir zabıta ordusu, sivil polisler ve özel güvenlikler belediye çevresinde yığılmış, dilekçe vermek için giren herkese bir ÖGB refakat etmesi sağlanmıştı.

Ertesi sabah, 22 Temmuz'da işçiler vermiş oldukları saatten daha önce giderek çadırlarını kurdular ve dayanışmaya gelen emek dostlarını neşeyle karşıladılar ve hep birlikte kahvaltı yapıldı. Dayanışma için gelen İnşaat iş üyesi PTT direnişçisi bir işçi de kendi deneyimlerini paylaştı işçilerle.

Avcılar Belediyesi işçileri eylemlerini her şeye rağmen sürdürüyor



Avcılar İşçileriyle Dayanışma Platformu Kuruldu



"(...) Dünyadaki ve Türkiye'deki işçiler ve emekçilere yönelik saldırılar hızla artarken, Avcılar'da taşeron Belediye Temizlik işçileri benzer bir durumla karşıya karşıya kalmıştır.

Avcılar Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne bağlı olarak temizlik işleri ihalesini alan Tomurcuk adlı firmada çalışan taşeron işçiler, işyerlerinde oturacakları bir lokalleri olmayışı, üzerlerini değiştirecekleri bir kabin, ellerini yıkayabilecekleri sabun, düş alabilecekleri yerlerinin olmayışı, gün içinde 15 dakikalık bir çay molasından yoksunluk, maaşlarından bilmedikleri nedenlerle yapılan kesintiler ve sürekli mobbing gibi kötü çalışma koşullarını bertaraf etmek istediler.

(...)İşçiler direnişe geçer geçmez taşeron şirketin sözcülüğünü yapan Avcılar Belediyesi, her türlü yalanla halkı işçilerden uzaklaştırmaya, direnişi itibarsızlaştırmaya çalışmıştır.

Direnen işçilerin 'bazı siyasi partilerin emelleri uğruna çalıştığını' iddia etmek, 'farklı planlar peşinde oldukları için' işe alınma veya bulunan işi kabul etmemek gibi asılsız ve çirkin ithamlarda bulunmak, direniş çadırının etrafına dev pankartlar asıp işçileri provoke etmek, işçilere ve sendikacılara iftira atmak gibi akla gelebilecek her türlü kara propaganda malzemesini kullanarak direnişi kırmaya çalışmıştır.

Bizler aşağıda imzası bulunan, Türkiye'deki devrimci, demokratik kitle örgütleri sendikalar, emek örgütleri olarak, kendini devrimci addeden; fakat her fırsatta işçileri sorgu odalarına çeken, mobbing uygulayıp, tehdit eden; 'vasıfsız işçi', 'sendikacının aklına uyarak eylem yapıyorsunuz' diyerek hakarete bulunan, 'önce çalışın hukuki haklar sonraki mesele' diyerek temel hakları yok sayan

Belediye Başkanı'nın değil, direnen temizlik işçilerinin yanında olduğumuzu belirtmek, direnişteki Belediye İş Sendikası üyesi Avcılar Belediyesi Temizlik İşçileriyle dayanışmak, halkla direniş arasında bağ kurulmasını kolaylaştırmak ve direnişi büyütmek için Avcılar Direnişi Dayanışma Platformunu kurduğumuzu deklare etmekten onur duyuyoruz.

Türkiye'nin içerisinde geçtiği bu zor günlerde, kurmuş olduğumuz Avcılar Direnişi Dayanışma Platformu'nun sınıf kardeşliğini, sınıf dayanışmasını artırması dileğiyle, tüm Türkiye işçi sınıfını selamlıyoruz.

AVCILAR DİRENİŞİYLE DAYANIŞMA PLATFORMU (Alnteri, Avcılar Kültür Sanat Derneği, BDSF, Birleşik Haziran Hareketi, Deriteks Avrupa Yakası Temsilciliği, Devrimci Anarşist Faaliyet, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik /DDSB, Devrimci İşçi Partisi (DİP), Devrimci Kültür ve Dostluk Derneği Avcılar Şubesi, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası / Dev Tekstil, Disk/Cam Keramik-İş, Disk/Gıda-İş Marmara Bölge Temsilciliği, Eğitim Sen İstanbul 7 Nolu Şube, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekli Sen Esenyurt Temsilciliği, EMEP İlçe Örgütü, Halkevleri Avcılar, HDP İlçe Örgütü, İnşaat İş, İşçi Gazetesi, Kaldıraç, Kızıl Bayrak, Liman-İş Ambarlı Temsilciliği, Mücadele Birliği, ÖDP, Partizan, Politika Gazetesi, SYKP, Yeni Demokrat Gençlik / YDG, Yeni Dünya İçin Çağrı)"

"İstedığınız Gibi Memur Olmayacağım!"



İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 13 Temmuz günü bir araya gelen Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray Şubesi, İstanbul Tabip Odası ve Taşeron İşçileri Derneği (TAŞ İŞ DER), SES Çapa Tıp Fakültesi işyeri temsilcisi laboratuvar teknikeri Güneş Cengiz'in sürgün edilmesini protesto etti.

Hastanede çalışan KESK üyeleri adına söz alan KESK MYK üyesi Ramazan Gürbüz, barış, emek ve demokrasi mücadelesi verenlerin baskılara maruz kaldıkları

rını pek çok baskıyla karşılaşıp, sürgün edildiklerini söyledi. Hukuksuzlukların Türkiye genelinde yaşananlardan bağımsız olmadığını ifade eden Gürbüz, hukuk mücadelesini sonuna kadar sürdürebileceklerini söyledi.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konsey Başkanı Raşit Tükel ise Güneş Cengiz'e yönelik cezalandırmanın, sendikal örgütlenmeye yönelik bir saldırı olduğuna işaret etti, "Güneş Cengiz'in yanındayız, onun verdiği mücadele kişisel bir mücadeleden değil, emekçilerin hakları için yürütülen bir mücadeledir" dedi.

Sürgün edilen SES İş Yeri Temsilcisi Güneş Cengiz ise, 2010 yılından bu yana yürüttükleri mücadele ile Çapa Tıp Fakültesi'ndeki emekçilerin bir çok hak kazandığını söyledi. Mücadelenin büyüklüğünün yönetime dokunduğu için bu uygulamalara maruz kaldıklarını vurgulayan Cengiz, "Ülkenin hukukçularını yetiştirenler, buradaki hukuksuzluklara göz yumdular." dedi.

Sağlık emekçileri adına ortak açıklamayı SES Aksaray Şube Başkanı Aydın Erol okudu. Erol, TAŞ İŞ DER kurucu başkanı Güneş Cengiz'in 900'den fazla taşeron işçinin hakkını aradığı, kadro için açtığı davaların kazanılmaya başlandığı için yönetimin hedefi haline geldiğini belirtti. Erol, "Cengiz'in çalıştığı Tüberküloz Molekür Epidemiyolojisi Laboratuvarı'ndaki tek tecrübeli eleman olmasını umursamayan ve halk sağlığını tehlikeye atan İ.Ü. Rektörü, tüm itirazlara rağmen sürgün işlemini gerçekleştirmiştir" diyerek sürgün kararının derhal geri çekilmesini istedi.

Eylemin 3. Gününde İnşaat İşçilerine Polis Saldırısı



lemdeki işçilere coplarla saldırı polis, kalkanlarla işçileri site dışına çıkardı. İşçiler, eylem alanlarında bekleyişlerini sürdürdüler.

İnşaat İş Sendikasına üye Dia Holding inşaat işçileri, 12 Temmuz'da Oyak Sitesi önünde eyleme başladılar. İşçiler, eylemlerinin 3. günü olan 14 Temmuz'da polis saldırısı ile karşılaştı.

İnşaat işçileri, taşeron işçilerin ücretlerinin ödenmemesi durumunda, saat 17.00'de yapılan dış cephe mantolamayı sökeceklerini Oyak Sitesi yönetimine bildirdi. Polis ise eylem alanına gelerek, böyle bir durumda gözaltına alınacakları ile tehdit etti.

Saat 17.00'ye gelince, işçiler yaptıkları dış cephe mantolamalarını sökmek için 30. Bloka yöneldiler. Kazma kürekler ile yaptıkları işi geri sökmeye başlayan işçilere sivil ve çevik kuvvet polisleri gelerek saldırdı.

Sendika temsilcilerine ve eylemdeki işçilere coplarla saldırı polis, kalkanlarla işçileri site dışına çıkardı. İşçiler, eylem alanlarında bekleyişlerini sürdürdüler.

“Ülke Yönetmek Ciddiyet İster”



Gün geçmiyor ki iktidardan halkın sorunlarına, emekçilerin yaşamlarına vb dair ciddiyetsiz ve sorumsuz açıklamalar gelmesin...

Bu defa konuşan başbakan, hedefi de yıllardır sorunları bitmeyen, giderek katlanarak büyüyen sağlık sistemi...

“Artık hastaneler o kadar şirin hale geldi ki, vatandaşlar oğullarını, kızlarını evlendirmek için acil servislere gidiyorlar, oralara yuvalar kurmak için ziyaretler yapıyorlar” diyor başbakan Binali Yıldırım. Hayatı boyunca yolu acil servislere bir kez bile olsa geçen herkes bilir ki, hasta yoğunluğundan sağlık emekçileri başını bile kaldı-

ramaz, hastaları yatıracak, tedavi edecek yatak dahi bulunamaz, beklemekten ya da zamanında müdahale edilememekten hastalar hayatlarını kaybeder, sağlık emekçilerine yönelik şiddet ise en çok acil servislere yaşanır.

Ve sağlık emekçileri, sağlık örgütleri ayağa kalktı. “Ülke Yönetmek Ciddiyet İster” diyen sağlıkçılar, başbakanı özür dilemeye davet

ettiler.

Acil servislere çalışırken saatlerce aç ve susuz kaldıklarını, acil servis koridorlarında gülmekten bile utanç duyduklarını söyleyen sağlık emekçileri, Acil servislere başvuran hasta sayısının yılda 100 milyona çıkmasıyla, Türkiye'nin nüfusundan fazla acil servise başvuru alan tek ülke olduğunu da vurguladılar.

SES ve Dev Sağlık İş Sendikaları yaptıkları açıklamada, “Sağlıkta Dönüşüm Programı” adı altında bir hastaya 2 dakikada bakmanın marifet sayıldığına, Acil Servislerde bir hekimin 500 hastaya bakmaya zorlandığına vurgu yaparak,

Çocukların Üzerinden Ellerinizi Çekin

Çocuk tacizlerini, tecavüzlerini had safhaya ulaştığı, önüne geçilmesi için bir şeyler yapmak yerine örtbas edilmeye çalışıldığı bu dönemde, çocuk taciz ve tecavüzlerine bir “destek” de AYM'den geldi. Anayasa Mahkemesi (AYM) aldığı bir kararla, skandala imza atmış oldu.

AYM, TCK'nin 103. maddesinin birinci fıkrasındaki, 15 yaşını tamamlamayan çocuğa yönelik her türlü cinsel davranışın cinsel istismar sayılacağına ilişkin hükmü 6'ya karşı 7 oyla iptal etti. Yani 15 yaşını tamamlamamış çocuklara yönelik her türlü cinsel davranışın 16 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasını öngören madde.

AYM buna gerekçe olarak “bazi durumlarda somut olayın özellikleriyle bağdaşmayacak ve suçla yaptırım arasında bulunması gereken adil dengeyi ortadan kaldıracak ölçüde ağır cezaların verilmesi sonucuna ortaya çıkarabilecek niteliğe sahip olduğu”nu savundu. Yani cezalandırma hakiminin olayı yorumlamasına bağlı değişebilecek diye okuyun siz bunu.

Bu cezanın “Anayasaya aykırı olduğu” gerekçesi ile AYM'ye başvuran ise Bafra Ağır Ceza Mahkemesi. 8 lise öğrencisinin 14.5 yaşındaki bir kız çocuğuna cinsel istismarda bulunması ile ilgili dava üzerine bu başvuruyu yapan mahkeme, 4 yaşındaki bir çocuğa yönelik istismar ile 12-15 yaşındaki bir çocuğa yönelik istismar arasında fark olduğu ve “rıza” ile gerçekleşebilecek ilişkilerde de bu cezanın çok yüksek olduğunu iddia etti.

AYM bu başvuruyu kabul edip maddeyi iptal ederken, “toplumun değer yargıları” ve “tecavüzcü ile evlenme” üzerine de değerlendirme yapmayı ihmal etmedi.

Bu maddenin kaldırılması ile aynı zamanda taciz ve tecavüz sonrası evlilikler ve çocuk evlilikleri daha da artacak.

Çocuklara yönelik cinsel taciz ve tecavüzlerin cezasızlık ve hoşgörü nedeniyle artacağını söylemek de hiç yanlış olmayacaktır.



İhlamur Parkı'nda Belediye Başkanının Korumalarından Saldırı

Beşiktaş Belediyesi sınırları içinde bulunan, doğal sit alanı olarak kabul edilen ve 3 tarihi nişangahın yer aldığı İhlamur Parkı'nın imara açılmasıyla ilgili tartışmalar sürüyor.

Beşiktaş Belediye Başkanı Murat Hazinedar, 13 Temmuz günü İhlamur Parkı'na gelerek, imar iznine tepki gösteren Beşiktaş halkının sorularını yanıtlayacağını söyledi.

Abbasağa Mahallesi sakinleri ve İstanbul Kent Savunması üyeleri, Hazinedar'a, İhlamur Parkı'nda tarihi eserlerin bulunduğunu ve buranın tek nefes aldıkları yer olduğunu ifade ettiler. Belediye Başkanı Hazinedar ise İhlamur Parkı'nın kendilerinden çok önce imara açıldığını, yüzde 17 olan inşaat izninin ise yüzde 28'e çıkartıldığını söyleyerek mahalle halkını sakinleştirmeye çalıştı.

Abbasağa Mahallesi sakinleri ve İstanbul Kent Savunması üyeleri parkın çevresinin demir bariyerlerle kapatılmasına engel olmadığını söyleyerek Hazinedar'a



sloganlarla tepki gösterdi.

Belediye yetkilileri ve zabıta ile mahalle sakinlerinden bazıları arasında arbede yaşandı. Arbedede yaralanan Ersin Kiriş ve Murat Yıldırım, darp edildiklerine dair rapor alıp, suç duyurusunda bulunacaklarını söyledi. Bu anı kameraya çeken bir kişinin görüntüleri de korumalar tarafından silindi.

Halk, parka gelen Belediye Başkanına sloganlarla tepki gösterdi. Belediye Başkanı ise “Burada yapılan işlem tamamıyla yasadır. Burasıyla ilgili tüm aşamalarda gerekli bilgilendirmeyi yaptık. Garip olan şu, birileri ısrarla Beşiktaş Belediyesi'ni suçluyor. Bu işin muhatabı Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'dır. Burada bağırma-çağırma anlayışı var” diyerek parkın ve çevresinin ranta açıldığını ilişkin bilgilerin asılsız olduğunu söyleyerek tepki gösterilmesinin yersiz olduğunu söyledi.

Hazinedar'ın açıklamalarından ikna edici olmadığını söyleyerek, yeşil alan için bir bölümün çitlerle çevrilmiş olduğuna dikkat çeken Abbasağa Mahallesi halkı ve İstanbul Kent Savunması üyeleri konunun takipçisi olacaklarını belirttiler.

Yıkılacaksınız!

Son üç yıldır toplum olarak sürekli fiili bir hareketlilik içindeyiz. Haziran halk ayaklanmasının ardından, 6-8 Ekim serhıldanı ve geçtiğimiz yıl Suruç katliamı ile başlayan Ankara ile devam eden bir dizi patlamalar... yani ya halklar kendiliğinden ayaklanıyor ya da devlet istediği zaman arı kovanına çomak sokuyor.

Başarısızlıkla sonuçlanan 15 Temmuz darbesi ne halk ayaklanması ne demokrasi savışıydı. Sermayenin kendi iç hesaplaşmasından başka bir şey değildi. Bu darbeye karşı çıkmak, sizi demokrat yapmadığı gibi, tankların önüne geçmekte özgürlük savaşçısı yapmaz.

Bu kadar net olan ayırım darbe gecesi görülmüştü aslında. Sokağa çıkan topluluk tek bir sesleri ile önüne çıkkanı yağmalayıp, linç ederek demokrasi havariliğine soyunmuş, demokrasi savaşçısı ilan edilmişti. Yağma ve linç güruhu polisler eşliğinde emekçi mahallelere bilhassa sokulmuş çatışmalar çıkarılmıştı. İstenilen belliydi bu darbe olsun ya da olmasın sonuçlarına emekçi ezilen halklar katlanacaktı. Tam da bu günlerde vatandaşın silahlandırılması gerektiğini söyleyenler OHAL'i ilan etti. Emekçilerin giremediği meydanlarda demokrasi nöbeti yaptırılarak peş peşe miting yarışına girdi. Görülüyor ki OHAL onların kurtarıcı meleği olmuş.

Devlet kendi içinde yeniden yapılanmaya, kendini yeniden örgütlemeye hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştı belki de, alt yapı ve üst yapı çökmüş yeniden inşa çabasında. Askeri, emni-

yet, yargı, eğitim kadrolarının boşalmış olması ve silahlı güçler arasındaki güvensizlik elini kolunu kıpırdatmasına engel oluyor. Böylesi bir dönemde ilan edilen OHAL tabi ki biz işçi emekçi halklara yönelik olacak. Cumartesi günü Gazi mahallesinde gerçekleşen HDP mitingi buna örnekti. OHAL gerekçesiyle saat 13:00 te başlaması ve mitingin yine erken saatlerde bitirilmesi şartıyla izin verilmişti. Aynı gün insanlar gece sabahlara kadar Taksim Meydanında sözde demokrasi nöbeti tutuyorlardı. OHAL in kimlere hangi gerekçeyle uygulandığı gayet açık. Sermaye cephesi kendi sınıf karakterine uygun davranarak hareket ediyor. Kendi iç temizlikleri biter bitmez yöneleceği kesim belli. Devlet kendini hızlı bir şekilde örgütlemeye devam ederken toplum ne kadar örgütlü? Darbe gecesi mahallelerini savunmak için sokaklara çıkan Gazi, Nurtepe, Sarıgazi, 1 Mayıs, İkitelli halkı gerici ve yağmacı güruhu kovarak refleksi gösterdi. Bu belki kendiliğinden bilinciydi, katliamlardan alışkındı. Ancak örgütlü, planlı ve güçlü bir karşı koyuş toplumun örgütlenmesiyle olabilir.

Bu süreçte her birimize ayrı ayrı görev düşüyor. Özellikle de biz kadınlara...bedenlerimizimiz ganimet görüldüğü, şiddete, tacize-tecavüze reva görülün, evlere kapatılmak istenen biz kadınlara düşüyor. Kapı kapı dolaşıp dinci faşistlerin bizden örnek aldığı çalışmalarımıza sıkı sıkı sarılmamız. Ev ev dolaşıp sürecin bize neler dayatacağını anlatmalıyız. Şimdilik demokrasi havariliğine soyunan İŞİD zihniyetinin bir süre sonra bize şeriat yasalarını dayata-



tacağını görmemiz gerekiyor. Yine bundan en çok yara alan ezilenin ezilene biz kadınlar olacağız.

Hiç olmadığı kadar sesimizi çıkarıp, hiç olmadığı kadar eylemsellik içinde olmamız gerekiyor. Bu zamana kadar bin bir mücadele verilerek kazandıklarımızı kimseye vermeye niyetimiz yok! Daha fazlasını istiyoruz.

Haziran halk ayaklanması ve 6-8 Ekim Serhıldanı bu devlete bir gerçeği çok net gösterdi. Toplumun devrimci dinamikleri oldukça güçlü ve devrime gebe. Ve tüm devrim deneyimleri kadınlarında devrime katılmasıyla gerçekleşmiştir. Onlara bu paranoyaları yaşatan, katliam yaptıran devrim korkularındır. Bizim özgürleşme çabamızdır.

Gün artık bunu nihayete erdirmeye gürdür! Bizler işçi-emekçi Aleviler, Kürtler, biz kadınlar, gençler bunu nihayete erdirmek bizim ellerimizden, örgütülüğümüzden, cansiperane yüreğimizi ortaya koşumumuzdan geçiyor.

Faşizmi savunanlara: KORKAKSINIZ! TİTREYECEKSİNİZ! YIKILACAKSINIZ!

EKA (Emekçi Kadınlar)

Qamişlo'da Bombalı Saldırı

27 Temmuz günü Qamişlo'nun Xerbi mahallesinde Qasimo Camii yakınlarında şiddetli bir patlama meydana geldi, 28 kişi öldü, 72 kişi yaralandı.

İŞİD'in üstlendiği saldırıda patlayıcı yüklü bir kamyon sabah saat 09.25'da Cezire Kantonu Savunma Bakanlığı önünde patlatıldı, ölen ve yaralıların çoğu sivil.

Şiddetli patlama sonucu çevrede çukurlar oluştu, birçok ev ve iş yeri kullanılamaz hale geldi, çevredeki birçok araç yandı.

Yolun her iki tarafında yıkılan binalarda arama kurtarma çalışmaları başladı, yaralananlar için acil kan onansları yapıldı.

Saldırıda Ronahi gazetesinin binası da büyük hasar gördü.

Bu patlamanın şiddeti ile Mardin'in Nusaybin ilçesinde bir çok ev ve işyerinin camları kırıldı, 2 kişi yaralandı.



33 Düş Yolcusunun Düşleri Artık Yoldaşlarına Emanet



İzmir'de Mücadele Birliği'nin de içinde bulunduğu birçok hareket, 20 Temmuz Çarşamba günü saat 18.00'da Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde bir araya gelerek Suruç Katliamı anması gerçekleştirdi.

Basın açıklaması öncesinde sık sık etkinliğe çağrı konuşmaları yapıldı. Basın açıklaması öncesinde ve esnasında ise sık sık "Suruç Şehitleri Ölümsüzdür", "Şehid Namının", "Suruç'un Hesabı Sorulacak", Arin'den Sibel'e Yürüyoruz Zafere", "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak" sloganları atıldı.

Anma esnasında okunan basın metninde 33 genç yüreğin katledildiği Suruç Katliamının üzerinden bir yıl geçtiği ve bu katliamın yeni bir savaşın başlangıcı olduğu söylendi. Suruç'tan bu yana Ankara, İstanbul, Cizre, Sur, Nusaybin ve diğer Kürt illerinde yüzlerce insanımızın kat-

ledildiği, kentlerimizin yerle bir edildiği, Paris, Brüksel, Orlando ve Nice'ye kadar dünya halklarına da büyük acılar yaşatıldığı söylendi.

"Suruç'ta hedeflenen gençlikti, gençliğin devrimci mücadelesiydi. Uğurların, Ceboların, Ezgilerin, Bahar Annelerin, Alperlerin, Nartanların beraber büyüttüğü birleşik mücadele fikrini bugün onlardan bizlere miras biliyoruz. Hiçbir düşü yarım bırakmamak için, onların özlemini duyduğu yeni özgür yaşamı bu topraklarda inşa etmek için adalet, özgürlük ve gerçek demokrasi için her yeni güne onları anarak başlayacağız. Onların elinden alınmaya çalışılan düşler artık yoldaşlarına emanettir ve biz bu emaneti onurla, kararlılıkla taşıyacağız. Kobane'den Suruç'tan esen her rüzgarda onların umut kokan düşlerini anacağız. Bizler 33'lerin yoldaşları olarak Suruç'un birinci yılında yineliyoruz. 20 Temmuz 2015'te hissettiğimiz öfkeyle buradayız, Suruç'u unutmuyacağız, unutturmayacağız! Suruç'un hesabı sorulacak!" denildi.

Açıklamanın ardından Praksis Müzik Grubu parçalarını seslendirdi. Açıklamaya Mücadele Birliği dışında HDP, SYKP, Kaldıraç, Devrimci Parti, Halkevleri, BDSP katıldı.



HBDH'den Eylemler

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, bugün maille yaptığı açıklamada, 4 Temmuz günü İstanbul Hadımköy Gani Akman 1 Kışlasını bombaladıklarını söyledi.

Açıklamada, "Sömürgeci faşist Türk Devletinin halklarımıza uyguladığı zulmün hesabını sormaya devam edeceğiz. Yiten her can, akan her damla kan için adalet terazisi silah ve bombalarımız olacak. Zulmün kalelerini tek tek başımıza yıkacağız."

Halklarımızın onurlu, yiğit evlatları: Sizleri Halkların Birleşik Devrim Hareketine güç vermeye, O'nun vurucu gücü olmaya çağırıyoruz.

Kahrolsun Sömürgeci Faşizm! Yaşasın Devrim ve Sosyalizm!" denildi.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Ortak komutanlığı tarafından yapılan bir diğer yazılı açıklamada da, 11 Temmuz saat 23.00'te HBDH militanlarının Giresun'un Dereli ilçesinde düzenlediği eyleme ilişkin şu bilgileri verildi:

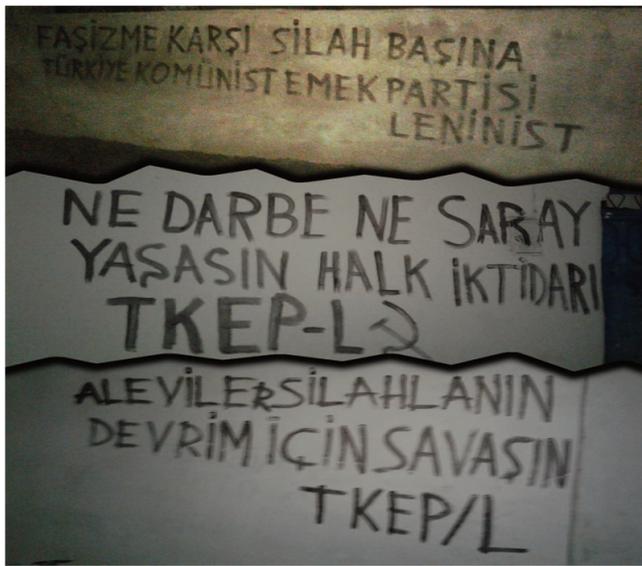
"11 Temmuz günü saat 23.00'te HBDH militanlarımız Giresun'a bağlı Dereli ilçe girişinde devriye atan bir polis aracına yönelik eylem gerçekleştirmiştir. Bu araçta 1 polis öldürülürken 2 polis de yaralanmıştır. Ayrıca militanlarımız müdahaleye gelen polis aracına yönelik de sabotaj eylemi gerçekleştirmiştir. Burada ise 1 polis öldürülürken 1 polis de yaralanmıştır. Bu eylem AKP devletinin faşist saldırılarına karşı gerçekleştirilmiştir."

Devrim Ve İktidar İçin Savaşmaya

Gazi Mahallesi'nde Leninistler; Alevilere, Kürtlere ve emekçilere kısıcası yurtsever, devrimci-demokrat ve aydınlara yönelik saldırılara karşı, mahalle halkına çağrı yaptı.

Mahallenin bazı bölgelerine, Leninistler imzalı "Aleviler Silahlanın, Devrim için Savaşın", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Ne Darbe, Ne Saray Yaşasın Halk İktidarı!" yazılımlar yaparak emekçi halkı sokağa, devrim ve iktidar için savaşmaya çağırdı.

Gazi Mahallesi'nden Leninistler



Panzer

Bir Çocuğu Daha Ezdi

"Yedi yaşında dillerim, Yedi yaşında düşlerim, Panzer ezdi yüreğimi, donup giden gözler benim"

Yıllar önce Armutlu'da panzerin ezdiği 7 yaşındaki Sevcan için yazılmış bu satırlar... Bugün ise Van'da aynı haberi görüyoruz.

Van İpekyolu'nda bir polis panzeri, sokakta evinin önünde oynayan 7 yaşındaki Taha Kılıç'ı ezdi, durup arkasına dahi bakmadan geldiği hızla uzaklaştı. 7 yaşındaki Taha, orada hayatını kaybetti...



Gazi'de Suruç Anması

Gazi Mahallesi'nde, Suruç'ta ölümsüzleşenler mezarları başlarında anıldılar.

Katliamının birinci yılında 20 Temmuz günü 11.30'da Gazi Şehitliği'nde yapılan anma etkinliğinde İsmet Şeker, Cemil Yıldız ve Duygu Tuna'ya dair kısa anlatımlar yapıldı. ESP'nin düzenlediği anma etkinliğine HDP ve Mücadele Birliği de destek verdi.

Anmadan bir gün önce, devrim savaşçılarının mezarlarına polis tarafından bir saldırı olmuş, polis, mezarda bulunan bayrak ve resimlere el koymuştu. Aziz Güler'in mezarı başında bulunanların Aziz Güler'in ailesi olduğunu öğrendikten sonra hakaretlere devam eden polisler, ailenin tepkisi üzerine geri çekilmişti.



Suruç Katliamında Yaşamını Kaybedenler Anıldı



Suruç katliamının üzerinden tam bir yıl geçti. Yoldaşları, devrimci demokrat ve yurtseverler, Suruç'ta hayatını kaybedenleri unutmadı.

20 Temmuz günü Kadıköy Rıhtım'da yapılan anmada önce ölümsüzleşenler adına saygı duruşu yapıldı. Basın açıklamasında Suruç'ta hayatını kaybedenlerin Kobane'deki çocuklara oyuncak götürdüğü, ellerinde oyuncak düşle-

rinde özgür bir dünya olduğu vurgulandı.

Gençlik örgütlerinin "Suruç Katliamının Hesabını Soracağız" ortak pankartının açıldığı eylemde "Herkes İçin Adalet Suruç İçin Adalet", "Katliamların Hesabını Gençlik Soracak" sloganları atıldı. Dikkat çeken bir unsur da polisin yoğun güvenlik önlemleri altında gerçekleştirilen eyleme katılımın yüksekliğiydi.

Gazi'de Suruç Anması



Gazi Mahallesi'nde 24 Temmuz günü yapılan bir yürüyüşle Suruç'ta katledilenler anıldı.

Gazi mahallesi'nde saat 14.00'de Cemevi önünde toplanan mahalle halkı ve İstanbul'un bir çok yerinden gelen devrimci, demokrat, yurtsever duyarlı insanlar Suruç'ta katledilenler anısına mezarlığa yürüdü.

Yürüyüş Cemevi önünden başlayarak büyük bir kortej halinde mezarlığa doğru gerçekleşti. Yürüyüşe Suruç katliamında katledilenlerin aileleri, yoldaşları ve dostları da katıldı. Ölümsüzleşenlerin aileleri en önde yürüyüşe öncülük etti, fotoğrafları ve flamalar taşıdı.

Yürüyüş esnasında

"Suruç İçin Adalet, Herkes İçin Adalet", "Suruç'u Unutma Unutturma", "Suruç'un Hesabı Sorulacak", "Katil İŞİD İşbirlikçi AKAP", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Faşizme Karşı Omuz Omuz Sloganları" atıldı.

Yürüyüş boyunca polis akrep ve toma ile hazır bekledi. Yürüyüş sırasında Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Ne Saray Ne Darbe, Yaşasın Halk İktidarı" pankartı polis tarafından söküldü.

Mezarbaşında yapılan anmada, Aziz Güler'in mezarı başında da saygı duruşunda bulunuldu, konuşmalar yapıldı.

Anma, sloganlarla sona erdi.

Tekirdağ Ve Kırıkkale Zindanlarında Tutsaklara Saldırılar

15 Temmuz'da yaşanan darbenin ardından zindanlarda tutsakların her tür iletişim hakkı ellerinden alınmış, avukatla görüşme yasağı konmuş, tahliyeler durdurulmuştu.

Pazartesi günü Bakırköy zindanında yakınları ile görüşmek isteyen ailelere görüş izni verilmemiş, kadın tutsaklar bunu protesto etmiş ve saldırıya rağmen yakınlarıyla görüşebilmişlerdi.

19 Temmuz Salı günü de Kırıkkale ve Tekirdağ F tipi cezaevlerinden tutsakların darp edilerek zorla 3 kişilik hücrelere beşer altışar kişi konuldukları, 8 metre karelik hücrelerde yerlere yataklar serilerek tutsakların sağlıksız koşullarda yaşamaya zorlandığı öğrenildi. Ölümsüzlerin ve Tutsakların Sesi Platformu yaptığı açıklamayla bu durumu duyurdu ve "Tutsakların 6 kişi olarak küçük hücrelerden daha büyük hücrelere yerleştirilmeleri ve sağlıklı koşulları sağlanmalıdır" dedi.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük

Tüm toplumsal olaylarda olduğu gibi, “darbe”nin ardından da ilk saldırılan yerlerden biri zindanlar.

Hukukçuların yaptığı açıklamaya göre, Cezaevindeki siyasi ve adli tutsaklara avukat görüş yasağı, iletişim yasağı, aile ile telefonla görüşme yasağı, siyasi tutsakların da tahliyeleri durumunda bırakılmaları emri verildi.

Mardin cezaevinde müvekkilleri ile görüşmeye giden avukatlar geri çevrildi.

“Cezaevlerinde avukatların görüş yapmasının yasaklanması keyfi olup, bu yasağın hukuki bir dayanağı bulunmamaktadır.” diyen ÖHD İstanbul Şubesi, “Hukuka aykırı olan yasağa ilişkin tüm hukuki başvurular derneğimiz avukatları tarafından gerçekleştirilecektir” diyerek duyuru yaptı.

Her dönemde zindanlardaki tutsaklara rehine muamelesi yapan devlet, bu defa da devrimci tutsakların dışarıyla bağlan-



tısını keserek, başları üzerinde Demokles'in kılıcını sallandırıyor. Bu süre zarfında tutsaklara yönelik yapılacak her saldırının hesabı sorulacaktır.

**Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük
Devrimci Tutsaklar Derhal Serbest Bırakılsın**

Zindanlarda Sevkler

Avukatların verdiği bilgiye göre, bugün Bolu F Tipi Cezaevi'nde TKEP/L Davasından hükümlü olan Baki Yaş ve Reşat Güvenilir sürgün edildi.

Baki Yaş'ın Tekirdağ 2 Nolu F Tipi'ne, Reşat Güvenilir'in de Edirne F Tipi'ne sürgün edildiği öğrenildi.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde bulunan Y.E. Mücadele Birliği yazı işleri müdürü Sami Tunca'nın da ailesinin verdiği bilgiye göre, 3 kişilik hücrede 6 kişi ile birlikte kalmaya zorlandığı öğrenildi.

Devrimci tutsaklar üzerinde yapılan her türlü baskı ve saldırıya son verilmelidir. Saldırıları, sürgünler, sevkler devrimci tutsakları yıldırılmayacaktır.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük



Özgürlükler İçin Gazi'de

HDP'nin darbeye, OHAL'e, baskı ve saldırılara karşı Gazi Parkı'nda 23 Temmuz'da yaptığı miting oldukça coşkulu geçti.

Onbine yakın insanın toplandığı Gazi Mahallesi'nde, mitingin yapılacağı parkın etrafı polis tarafından zırlı araçlarla ablukaya alındı. Halk buna tepki gösterirken, toplanmayı azaltmaya yetmedi bu gözdağı. Kürt halkı parkta kendi güvenlik noktalarını da oluşturdu.

Gazi mahallesi emekçileri, Kürt halkı, Aleviler ve aralarında Mücadele Birliği'nin de bulunduğu devrimci yapılar mitingde idi.

Miting programı ilk olarak Arzela Kültür Merkezi sanatçıların konserleri ile başladı. Miting alanında coşku bir anda yükseldi. “Darbelere Ve Faşizme Karşı Mücadeleye” pankartları asıldı, bayraklar dalgalanmaya başladı, sloganlar yükseldi, kadınlar geleneksel kıyafetlerle alanı doldurdu.



Mitingin açılış konuşmasını ise HDP İstanbul il eşbaşkanları Doğan Erbaş ve Aysel Güzel yaptı. Konuşmada darbe girişimi ve sonrasında ilan edilen OHAL uygulamasına tepki gösterilerek, Öcalan ile acilen görüşecek heyetlerin İmralı'ya gönderilmesi çağrısı yapıldı.

Daha sonra HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, platforma çıkarak konuşma yaptı. Demirtaş, “Nelerin darbeye yol açtığını tartışmazsak, yeniden bu darbe teşebbüsleri ortaya çıkacaktır. İşte bugünkü iktidarın anlamak istemediği budur. Kenan Evren'in anayasasından kurtulmak yerine yargıyı elinize geçirmenin hesabını yaptınız. Siz MGK toplantısı yapıyorsunuz ya o darbe ürünüdür işte. Bu ya saflıktır ya da gözü dönmüştür. Darbe ile mücadele mi etmek istiyorsunuz biz yanımızdayız. İlk başta o MGK'yi terk edin. Darbecileri 14 yıl kucağınızda büyüt-



tünüz, haberiniz olmadı. (...) Sen nasıl bir darbe ile mücadele yöntemi ortaya koyuyorsun da OHAL'in devreye sokuyorsun” dedi.

Kürdistan'daki şehirleri yok edenlerin “cuntacı” çıktığını söyleyen Demirtaş, “Bu darbecilerin tanklarının, toplarının karşısında ilk biz Sur'da, Cizre'de durduk. Biz tankların önünde durduğumuzda bu generaller kahramandı, biz haindik. Daha bir kaç ay önceydi” dedi. Gülen'i güçlendirenin de bugünkü iktidar olduğunu örneklerle anlatan Demirtaş, diyalog yolunu açmayı, yeniden çözüm sürecine dönülmesini de önerdi. OHAL sürecinin uzatılmamasını, sokakların muhalefete kapatılmamasını da söyleyen Demirtaş, “Gözaltı süresinin 30 güne çıkarılması zaten bir işkencedir. Darbeye karşı Kenan Evren yasaları ile mücadele edilemez. Derhal bu yanlıştan vazgeçelim. (...) Özgürlük isteyen herkesle omuz omuza yürümeliyiz. Bizler İzmir'de, Diyarbakır'da alanlara çıkarak, demokratik haklarımızı almaya devam etmeliyiz” dedi.

Başladığı coşkuyla sona eren mitingde, katılanların coşkusu yüzlere vuruyordu.



TAKSİM MİTINGİ: ÇÖZÜLEN DEVLETE HAYAT ÖPÜCÜĞÜ

SİNAN KALELİ

24 Temmuz günü Taksim'de bir miting oldu. CHP'nin düzenlediği miting. Meydan alabildiğine kalabalık. Türk bayrakları, Atatürk resimleri, flamlar, çeşitli demokratik kitle örgütleri, sosyal-reformistler, çeşitli sol-sosyalist çevreler, temsili düzeyde AKP... Pek çok haber kanalı canlı yayın yapıyor Meydan'dan. Daha hazırlık aşamasında devlet tüm araçlarıyla destek verdi bu mitingde. Katılımı artırmak için seferber oldu. Altını kalın çizgilerle tekrar çizelim. Devlet, bu mitingde katılımı artırmak için seferber oldu.

Miting gündeme geldiğinde “Tüm devlet imkanlarına rağmen bugüne kadar Taksim'e toplanan bir avuç gericiydi. Şimdi CHP desteğiyle kitlesel bir gövde gösterisi yapmak istiyorlar”, “Emekçilerin CHP-DİSK eliyle burjuvazinin kuyruğuna takılmasına izin verilemez!” diye eklemiştik.

Sosyal medyada doğrudan bizim açıklamamızı hedef alan tartışmalar yürüttü sosyal-reformistler. Bu mitingde katılımın “haklılığı, meşruluğu ve gerekliliği” üzerine görüşler ileri sürdüler. “Sol”un mitinglerinde “kursü değil meydandır belirleyici olan” diyenler oldu. Üstü örtülü veya açıktan CHP övüldü.

“Gizli CHP'liliğin” sosyalist camiada alabildiğine yaygın olduğunu biliyorduk. Ama bu kadarını beklemiyorduk. 32 kısım tekmlili birden mitingde aldılar soluğu. Ve “tüm Türkiye'ye” (hatta dünyaya) “birlik ve beraberlik mesajı” verildi. Faşist Avni Özgürel'in deyimiyile “1960'lardaki Kıbrıs mitinglerinden sonra ilk defa iki ana akım (“sağ ve sol”) ortak paydada birleşiyor”du! Saatlerdir “havuz medyası” Taksim mitingini yere göğe sığdıramıyor. Neden?

Miting sonrası sosyal-reformist çevreler hala mitingde katılımın “neden doğru olduğu” üzerine yazıp çiziyor, neden?

Darbenin henüz gerçekleştirilmekte olduğu 15 Temmuz akşamı yaptığımız “Bir darbe yapılıyor şu saatlerde” diye başlayan açıklamada karşı-devrim içindeki çatışmanın silahlı bir aşamaya ulaştığını, emekçilerin “bu iki tarafın dışında, üçüncü taraf” olduğunu belirterek, “AKP çağrılarını veya darbe ile yönetime el koyduk diyen ordunun çağrılarını uymayınız! Kendi yaşam alanlarımızda kendi yönetim birimlerimizi oluşturunuz! Kendi güvenliğinizi alınız!” demiştik. O andaki çatışmanın tarafları açısından doğru bir değerlendirmeydi bu. Sonrasında darbe yenildi. Artık emekçiler üçüncü taraf değil, “düzen kurulmalı” çığlıklarını atan burjuva dünyanın karşısındaki taraftır.

Tüm burjuva camia, AKP'sinden MHP'sine, Saray'ından ordu ve polisine, sokaklara saldırdıkları IŞİD'çi canilerinden serseri güruha kadar hepsi büyük darbeler yiyip dağılmış yaşayan karşı-devrim cephesini güçlendirmek için harekete geçti. Sokakları ele geçirmeye çalıştı. Bu Taksim mitingine kadar tüm bunlar bir avuç olarak kaldılar. CHP işte burada devreye girdi. Taksim'de miting başvurusu yaptı. “Sol” camiadaki “gizli CHP'lilik” de bu hamlenin payandası oldu. Başta DİSK olmak üzere sendikalar ve meslek örgütleri, cümle reformizm, çeşitli sosyalist gruplar burjuvazinin bu hamlesine güç kattılar. Ne diyordu sosyal-reformistler: mitingin rengini belirleyen “kursü değil Meydandır.” Sonuç bugün “kırmızı beyaza kesmiş Taksim” oldu!

Mitinge katılanlar şimdi çıkmış bu burjuva kuyrukçuluklarına gerekçeler yaratma yarışına giriyorlar. “Gezi iradesi”nden dem vuruyorlar, “meydanı sadece gericiyle bırakılmadığını göstermek”ten bahsediyorlar, “toplumsal muhalefete soluk aldırılmak”tan konuşuyorlar... Ama tüm bunları neden CHP kuyruğuna takılarak, devlet ricalinin övgü ve desteklerine mazhar olarak yaptıklarını dile getirmiyor, hatta belki bunun üzerine hiç düşünmemeye çalışıyorlar! Sanki emekçileri, devrim güçlerini sokaklarda/meydanlarda bir araya getirmenin önemine karşı çıkan varmış, sanki bunu istemeyenler varmış gibi, en genel doğrular üzerinden beylik laflarla sorunu geçiştirmeye çalışıyorlar.

İşin özü yaptıkları şeyin anlamını gayet iyi biliyorlar. Bilerek ve isteyerek CHP'ye (ve haliyle burjuva düzene) güç verdiler. Bir kısmı da en hafif deyimiyile kendi inançsızlıkları ve güçsüzlükleri sonucu CHP'nin kuyruğuna takıldı. Devletin, dinci-faşist iktidarın, AKP'nin, cümle burjuvazinin sevinç naralarını gördükçe utana sıkıla, ezile büzüle Taksim'de aldılar soluğu. Ve şimdi kalkmış bu ihanetlerine mazeretler yaratıyorlar!

İşin özü şudur. İç çekişme ve çatışmanın silahlı aşamaya ulaşmasıyla karşı-devrim cephesi muazzam güç kaybetti. “Devlette bir çözüme” oldu. Bu güçsüzlük, bu dağılımlık ancak bir “milli mutabakat” ile hafifletilebilirdi. Sermaye darbenin yenildiği andan itibaren her yerde bunu vazedi-yordu. Ama çağrılarını emekçi saflarda yankı bulmuyordu. CHP'nin mitingini buna hizmet edecekti. Sonuçta etti de! O burjuva kuyrukçulukların, o “gizli CHP'lilerin” yaptığı şey tastamam budur. Karşı-devrim ilk toparlanmanın ardından devrim cephesine en acımasız saldırılara dönecektir. Uzlaşmacılar, kuyrukçular sermayeye en zor anlarında hayat öpücüğü vermiştir. Ve bunun karşılığı gecikmeyecektir.



(24 Temmuz 2016 Pazar TAKSİM)

26 TEMMUZ: DEVRİMCİ CÜRET!



Hiç kuşku yok, devrim bir cüret işi. O yoksa, girişkenlik yoksa, kelle koltukta fırtınalara dalmak yoksa, istemek, arzulamak yoksa, değiştirme istenç ve kararlılığı yoksa... ülke krizlerle çalkalansa ne fayda! Tarihin bütün akışı devrimci koşulları yaratmış olsa ne fayda!

Tarih, akıp gelen o büyük nehir, bir devrimci dönüşümü getirip koymuşsa kapınızın önüne, devrim denen fırtınalı yangın belirmişse önünüzde, o yangına dalmayı bilmek gerek. Dünyayı avuçlarımızın arasına alıp değiştirmeye cesaret etmek gerek. Yoksa neye yarar onca siyaset bilgisi, nerede kalır devrimciliğiniz!

Genç bir adam vardı, küçücük bir adada. Ülkesinin ve halkının yazgısının değişme zamanının geldiğine inanan, değiştirme arzusunu yakıcı bir ateş gibi damarlarında taşıyan genç bir adam. Henüz 27 yaşında. Kendisi gibi genç yoldaşlarıyla birlikte, kimine göre deli cesaretiyle... baskın düzenledi ülkenin en büyük garnizonlarından birine. 125 kadın ve erkek

militan. Yetersiz silahlar. Ülkenin ikinci büyük garnizonuna baskın düzenledi. Yıl 1953... Temmuz 26... Günlerden Pazar. Başarısız oldular. Yakalandılar. Çoğu işkenceyle öldürüldü. Kalanlar ağır hapis cezaları aldı... üç yıl sonra sürüldü.

Ülke Küba, garnizon Moncada, genç adam ise Fidel'di. Mahkemede "tarih beni beraat ettirecektir" dedi. Eğilip bükülmeden cüret ettiği şeyin sonuçlarını göğüslemeyi bildi.

Başarısız baskından üç yıl sonra 82 yoldaşıyla, eski bir gemiye (Granma- Büyükanne) binip dümeni Küba'ya kıran Fidel'di. Daha ilk adımda yoldaşlarının çoğunu çatışmada yitiren, yine de "Kaybedersen yeniden başlarım, ama Batista kaybederse her şeyi kaybeder" diyen Fidel.

Devrim, cüret işi. 26 Temmuz bu cüretin cisimleşmesi. Alabildiğine devrimci şartların hüküm sürdüğü bu topraklarda bugün, 26 Temmuz cüretini kuşanmak gerek.

(...)956'nin kasımında
fidel de içlerinde
82 kişi granma gemisinden denize indi
956'nın kasımında küba kıyılarına sokulan granma gemisinden
denize inip yarı bellerine
kadar suya gömülü
ve silâhlarını başlarının üstüne tutarak
ve ansızın
ve bir anda açılan top ve mitralyöz ateşi altında karaya çıkıp
ve karanlıkları polis köpekleri gibi koklayan araştıran ışıkdaklardan sakınarak
ve sarıldınız teslim olun seslerini
ve iri kurbağaları çiğneyip bataklıklara
ve şekerkamışı tarlalarına dalarak
ve palmyelerle hindistancevizi ağaçlarının ardı sıra tepeleri tırmananlar
sierra dağında buluştu
fidel de içlerinde 82'nin 12'si sağ kalmıştı
fidel de içlerinde 12 kişiydiler 56'nın kasımında
fidel de içlerinde 150 kişiydiler aralığında 56'nın
fidel de içlerinde 500 kişiydiler şubatında 57'nin
fidel de içlerinde 1000 oldular 5000 oldular
fidel de içlerinde
fidel de içlerinde bir milyon yüz milyon bütün insanlık oldular
yıkıldılar batista'yı 959'un ocağında
ve 50 binlik orduyu
ve şekerkamışı milyonlerini
yerlisini de yankisini de
ve tütün ve kahve milyonlerinin
yerlisini de yankisini de
ve kışlaları
ve önlerinde cesetler çürüyen karakolları
ve eroin toptancılarını
ve kumarhaneleri
ve birleşik amerika devletleri hava deniz ve kara kuvvetlerini
ve birleşik amerika devletleri dolarını
(...)
(Nazım Hikmet Ran Havana Röportajı Şiirinden...)

ULUSLARARASI BİR ANTI-FAŞİST BİRLİK: İNTERUNIT



2015'de Novorossiya Hayalet Tugayı (Prizrak), İnterUnit olarak tanımlanan uluslararası anti-faşist askeri birlik kurdu. İnterUnit dünyanın çeşitli yerlerinden gönüllülerden oluşan politik-askeri bir grup olarak düzenlenmiştir. Bu bir-

lik geçen yüzyılın kurtuluş mücadeleleri ile Nazizme karşı mücadelenin mirasını taşımaktadır. İspanya İç Savaşının No Pasaran (Geçemeyecekler) sloganını şiar edinmiştir.

İnterUnit Donbass'ın özgürlüğü için savaşan Hayalet Tugayı (Prizrak)'ın uluslararası bir grubudur. Ayrıca savaşçıların ırk ayrımcılığı nedeniyle saldırıya uğrayan insanlarla dayanışmak için ABD'ye gönderecektir.

"Bir kez daha, ABD'nin terör politikalarının sıradan bir sonucu olan ırk ayrımcılığının insanları öldürdüğünü görüyoruz."

Halkı korkuya sürüklemek herkes için çok tehlikelidir. Her şeyden önce halk kendini güvende hissetmez. İktidarda kendini güvende hissetmez. Çünkü bazen halk ayaklanır.

Başkan Obama'nın bu sorunla ciddi olarak yüzleşmemesi çok kötüdür. Sonuçlarını hep birlikte görüyoruz. Bu Obama'nın iç işlerinde söylediği tek yalan değildir. Verdiği sözlerin hiçbirini yerine getirmedi. Ayrıca dış politikaya bakalım kendinden önceki başkanlardan herhangi bir fark görmek mümkün değildir.

Gelecek başkanın da hem iç ilişkilerde hem de dış ilişkilerde ondan daha berbat olacağını rahatlıkla söy-



leyebiliriz. ABD'nin dönüşü olmayan bir noktaya doğru öncülük ettiği konusunda çok kaygılıyız. Bu küresel bir tehlikedir.

Dünyanın çeşitli yerlerindeki direnen halklarla omuz omuza mücadele edeceğiz. ABD hükümeti adalet olmadan barışın herhangi bir şansını olmadığını hatırlamalıdır."



InterUnit
(Uluslararası Birlik)
Luhansk Halk Cumhuriyeti

18 Temmuz 2016